

Barban, kolovoza 2009. • Broj: 24 • Godina IX.

Barbanski glasnik

Glasilo Općine Barban

www.barban.hr

BESPLATNO

BARBANCI DOBILI NOVU ZDRAVSTVENU STANICU

Početkom svibnja, prije lokalnih izbora, svečano je otvorena nova Zdravstvena stanica u prizemlju nekadašnje gornje škole. Prostori ambulanse i Zubne ordinacije nalaze se u prizemlju, a na ulazu je napravljena rampa za osobe s invaliditetom. U zgradu, koja je dobila novi krov, fasadu, novu okućnicu s prilazima i parkiralištem te je u potpunosti u prizemlju uređena i opremljena, Općina je uložila 1,8 milijuna kuna. Novu stanicu blagoslovio je barbanski župnik Daniel Henrique Saturi.

Uz načelnika Denisa Kontošića, članove Poglavarstva, općinske vijećnike i djelatnike, otvorenju su uz mnogo brojne građane, nazočili: umirovljena pročelnica županijskog Odjela za zdravstvo i socijalnu skrb te sadašnja predsjednica Upravnog vijeća Istarskih domova zdravlja prim.dr. Romanita Rojnić, vatrogasnji zapovjednik Istarske županije Dino Kozlevac, član Županijskog poglavarstva Vedran Grubišić, članovi barbanskog Društva osoba s tjelesnim oštećenjem, predvođeni predsjednikom Andželom Frančula, mnogobrojni umirovljenici s predsjednikom udruge Društva umirovljenika Barban Robertom Brkić, barbanska liječnica dr. Vesna Biondić Milevoj i barbanska zubarica dr. Dragica Olujić Korica te mnogi drugi.

U mjesecu nakon otvorenja oko ambulanse je uređena zelena površina, posađeno je ukrasno grmlje, masline i posijana trava, na što je Općina potrošila još osam tisuća kuna. Površinu je uredila pulska tvrtka Agrofarmacija.

AMBULANTA SUTIVANAC SELI U PRIZEMLJE

Nakon uređenja novoga prostora Zdravstvene stanice, slijedi do

kraja kolovoza i proslave Sutivanjice, preseljenje ambulante unutar zgrade Društvenog doma Sutivanac u prizemne prostore. Time će se omogućiti laki pristup starijih i invalidnih osoba do liječnika.

Oslobađanjem prostora ambulanse na katu, omogućeno je malo proširenje Dječjeg vrtića u Sutivancu, a što će također biti realizirano do kraja kolovoza, odnosno prije početka nove vrtičke godine.

PROSLAVLJENA IVANJA U GRABRIMA

Po šesti put za redom mještani sela Grabri proslavili su Ivanju, krajem lipnja, koja se po tradiciji obilježavala u tom selu. Mještani su kao i prethodnih godina organizirali večeru i druženje za svoje prijatelje i rodbinu. Bilo je 50-tak uzvanika, a prije večere zapaljena je ivanjska vatra. Proslavi je, kao i svake godine, naznačio načelnik Denis Kontošić.

DRUŠTVO DISTROFIČARA DONIRALO POMAGALA

Društvo distrofičara Istre, predvođeno njihovim predsjednikom Davorom Komarom, doniralo je Općini Barban početkom lipnja nekoliko invalidskih pomagala. Na zamolbu i inicijativu općinske Komisije za socijalnu skrb i zdravstvo Društvo je poklonilo troja invalidska kolica, pet hodalica i osam pari štaka koje je potom Općina proslijedila onima kojima su ova pomagala najpotrebnija. Još jedna invalidska kolica društvo je poklonilo korisniku iz sela Kožljani, a jedna specijalna električna kolica korisniku iz Špadići. Vrijednost donacije iznosi oko 32 tisuće kuna.

PROSLAVLJENA 190. OBLJETNICA ŠKOLSTVA NA BARBANŠTINI

Krajem svibnja u Barbanu je svečano proslavljen 190. godina postojanja barbanske osnovne škole i Dan osnovne škole Barban. Proslava u sportskoj dvorani nove osnovne škole Barban, na kojoj su uz djelatnike i učenike OŠ Barban prisustvovali i predstavnici Općine te umirovljeni djelatnici škole, uveličana je školskom pribredom. U školskom holu bila je postavljena izložba starih alata u sklopu školskog projekta »Kulturna baština Barbanštine«. Na proslavi je predstavljena knjige nekadašnjeg ravnatelja ove škole Lucijana Benkovića pod nazvom »Barbanska škola«.

Istoga je dana organizirano i školsko natjecanje u nogometu, odbojci i graničaru. Učenice šestog razreda bile su najbolje u odbojci, dok su dečki iz osmog razreda pobijedili u nogometu. Učenici trećeg i četvrtog razreda natjecali su se u graničaru.

PREDSTAVLJENA KNJIGA »BARBANSKA ŠKOLA« LUCIJANA BENKOVIĆA

U barbanskom društvenom domu predstavljena je početkom lipnja knjiga »Barbanska škola« Lucijana Benkovića. Riječ je o prvoj knjizi koju je Benković napisao i koja prati povijest školstva na Barbanštini i Sutivanštini od 1818. do danas. »Barbansku školu« je brojnima okupljenima predstavio recenzent Branko Blažina koji je istakao da knjiga predstavlja daljnji doprinos istraživanju povijesti školstva na Barbanštini.

U knjizi na 120 stranica, koju je uredila Melita Griparić, Benković je obradio sve škole koje su djelovale na području sadašnje Općine Barban i to arhivsku građu onih u Barbanu, Šajinima, Petehima, Prnjanima, Sutivancu, Hreljićima, Kujićima, Hrbokima, Želiskima, Grandićima, Orihima, Dobranima, te o onoj nikad otvorenoj u Jurićevom Kalu. Posebno je obradio povijest školstva od 1818. do 1918. uz popise učenika i učitelja te što se obrađivalo na nastavi. Slično je opisao i dvadeset godina postojanja talijanske osnovne škole, dok mu je za obradu školstva u vrijeme drugog sv-

jetskog rata pomogla knjiga poznatog prosvjetnog radnika Toneta Crnoborija »Preporod hrvatskog školstva u Istri za vrijeme narodnooslobodilačke borbe«. Na kraju se osvrnuo na rad škole s popisima učenika i učitelja od 1945. do današnjeg dana. Knjiga je ilustrirana stariim fotografijama.

BARBANCI NA SMOTRI U ZAGREBU

Članovi KUD-a Barban, predvođeni svojim novim predsjednikom Deanom Maurićem, inače predsjednikom Općinskog vijeća Općine Barban, sudjelovali su krajem srpnja na 43. Međunarodnoj smotri folklora u Zagrebu. Predstavili su se svirkom na svirale i šurle, tarankanjem uz mih, kantom »na tanko i debelo«, tarankom uz veliku i malu roženicu i barbanskim balonom uz pratnju miha, a Hrvatska televizija ih je ugostila u svom studiju, pri-godom čega je snimljeno više njihovih točaka. KUD je dosad na Međunarodnoj smotri folklora u Zagrebu sudjelovao šest puta.

ODRŽANA 43. SMOTRA NARODNE GLAZBE I PLESA PULJŠTINE

Oko 160 folkloraša iz sedam kulturno-umjetničkih društava, grupe pjevača i svirača, nastupili su prvog vikenda u srpnju na 43. smotri narodne glazbe i plesa Puljštine na barbanskoj placi, koja se zadnjih 15 godina u kontinuitetu održava u Barbanu, dok se ranije selila po naseljima Puljštine, a što je posebno priznanje Barbancima kao domaćinima.

Program je počeo nastupom roženičara Tedija Trošta i Željka Glavaša.

RIJEČ NAČELNIKA: DOJTI ĆE NAŠ PREDSEDNIK MESIĆ

Drage Barbanke i Barbanci,

stija san povidat čuda tega
ča mi se po glavi motalo, zajno uvako
na začetku, za krstit uvi novi numer
Barbanskega glasnika, aš u par miseci
se i dosta tega nabere. Ma, sve ča san
napensa zreć, poklopljeno je z velikon
lumbrijon i riva se naprid i pešta kako
velika peza, čast i kumentstvo: Ljudi, dojt
će nan predsednik Stipe Mesić na Trku na
prstenac! Zvali smo ga svako lito do sada,
fintor 2003. lita bili poli njega u Zagrebu
i sad je finalmente došla ura da prva
perzona naše države da počast i našoj Trki
i da bude u barbanskoj kumpaniji.

Bili smo u Sinju gledat 294.

Sinjsku alklu, predstavniki našega
komuna i Trke na prstenac, a bija je tamo i
predsednik Mesić. Reka mi je na Brioni na začetku angušta, kada smo svi istrijanski načelnici
z našin županom Jakovčićem bili pozoveni poli njega u Belu vilu i na Vangu, i kad san ga
pozva na našu Trku lipoticu, da ćemo se vidit u Sinju i u Barbanu. Vidite, da nan je Trka na
prstenac hodila prez frmat od 1696. lita naprid, uvo bi lito bila 314., a ne 34. rnovana.
Sinjska je alka partila 1715. lita, u čast tega ča se frmalo Turke i hodila je naprid kroz sve
vihore i gvere, ni se predala, pak je uvo lito bila 294., a već se Sinjani prontivaju za 300. Alku kaće bit 2015. lita. Znamo da se naša Trka ne more stavit rame zuz rame zuz Alku, aš njihova
se ni frmivala ni kad su granate švikale okolo Sinja, i za to njin skalivamo baretu. Joped, ne
more se hitit pod noge nanke naša Trka i triba rišpetat z šiljaron na prsi i to 1696. lito kada
se u vrime Venecije teklo po prvi put u Barbanu zuz Duhove u pomaju. Ne more se hitit pod
noge nanke uve 34 Trke od 1976. naprid. Zna to i naš Predsednik, zna da je to potribno
rišpetat i jušto pofat svega tega će dojt u Barban na 23. angušta - dat počast po prvi put
barbanskoj, istrijanskoj, hrvackoj, krstijanskoj Trki na prstenac.

Dojt će nan i Sinjani na Trku, kako ča su bili i lani, kako ča su lita i lita dohažali
prija Domovinskega rata, kada je sve nikako bilo utihlo. Sve je joped partilo predlani, kada
mi je Sinjanin doktor Nadomir Gusić, šef naše pulske Kirurgije, hitija par štabelih besid i reka
da je pronat pomoć da se Barban i Sinj joped povežu. Zafalit mu je za to, za ti novi začetak
i za trud i vrime ko nan regaliva, aš je svaki put do sada bija z nas u Sinju, a bude z nas i
kada su Sinjani u Barbanu. Zajno u zimi 2007. lita smo partili za prvi put znova u Sinj, pak
Sinjani h nan zuz Dan našega komuna na Svetoga Mikulu 2007. lita. Lani smo mi hodili na
293. Alku, a delegacija Sinja je došla h nan na našu 33. Trku. Eko, bili smo i uvo lito u Sinju
prija dvi šetimane, a njihova će delegacija dojt na našu Trku. Uno ča se sada dela je da
smo takali sveživat ne samo Trku na prstenac i Viteško alkarsko društvo, nego sveživamo i
Općinu Barban z Gradon Sinjon. Pofat tega san bija i lani i sada u našoj delegaciji, kako
ča je lani h nan zuz alkare doša i njihov gradonačelnik dr. Ivan Nasić, a dojt će nan i sada
njihov novi mladi gradonačelnik prof. Ivica Glavan. Zuz njega će dojt i predsednik Viteškog
alkarskog društva dr. Stipe Jukić, dojt će i mladi slavodobitnik Ante Zorica ki je zadija 3 sride
za pobjedu i dojt će još nikoliko predstavnika Grada i Alke. Prez čuda besid: Barbanci i Sinjani
su bili pretelji, su danas pretelji, a bit će jutri još veći, aš imamo ča kušeljat za bankon i okoli
banka. Imamo Trku i Alku ke nas zvezivaju i zamriživaju za prijateljstvo prez finjitat.

Partija je naš Miho Valić, a malo je falilo, jena šetimana, da dočka još jenu Trku.
Bija je veliki prijatelj Trke, na hipe je gorija za nju. Ni mu bilo teško jušto niš kada je rabilo
ča za Trku uredit - zajno je bija pronat reć: „Čemo rišit, niš ne brini!“ Trka je bila vrhu svega,
ona je bila želizna spona, ona je bila meki kušin za sanj najliplji, za sve duge tornat - duge
kontra sebi, Punteri, Barbanu i Barbanštini. I torna je Miho sve duge, niš ni ustalo neriješeno:
potija se je i založja za Trki dat pozicijon kega zasluzi na našoj istrijanskoj i hrvackoj materi
zemlji. Trka je danas kako brod kega ni najhuje more ni najgržlji tempurali ne moru ubrunut
ni potopit. Fala našen Mihi za sve ča je za Trku, Barban i Barbanštinu načinija. Neka mu je
laka naša istrijanska mat zemlja!

Dajte si kuraja i neka Van Bog da sriće i zdravlja!

Vaš načelnik,

Denis Kontošić, prof.ing.

Prvi su se na pozornicu popeli domaćini, pomladak KUD-a Barban, koji su uz pratnju Mihaela Glavaša na mihu otplesali balo de kušin. Balun su zaplesali članovi KUD-a Vodnjan i plesači društva kulturno-umjetničkog stvaralaštva Mendula iz Medulin. Društvo perojskih Crnogoraca Peroj 1657 izvelo je splet crnogorskih plesova »Poigraj, poskoči«, dok su galižanski folkloriši izveli plesove »Il valser« i »La forlana«.

Nastupali su i poznati svirači narodnih instrumenata Alfo Konović, Danijel i Diego Vitasović, Željko Glavaš te Drago Draguzet. Od pjevača na smotri su se predstavili Nela i Tone Cerin sa Rozanom Cerin Knapić, Stari Roverci - Petar i Miho Orlić i Mario Butković uz Dušana Lješkovića, Nevia Kožljan i Rafe Glavaš, Tamara, Toni i Jasna Stanić i Ana Lanča, Rudi Diković i Cvitko Kliba, Josip Nadenić i Milan Orlić, Josip Trošt, Nevia Kožljan, Josip Maurić i Vlado Kožljan. Folkorna grupa Zajednice Talijana iz Galižane predstavila se pjesmama »A la longa« i »A la pera«. Smotra je završila nastupom KUD-a Barban koji je izveo nezaobilazni barbanski balon.

SMOTRA HARMONIKAŠA O OSMI PUT

Na osmom susretu harmonikaša u Barbanu, početkom srpnja, pod nazivom „Zasvirimo u Barbanu“, nastupilo je šezdesetak harmonikaša iz Istre i Slovenije. Manifestacija je započela mimohodom svih izvođača od Velih vrat do Place, a svojom ju je svirkom otvorio jedan od najstarijih barbanskih harmonikaša - Đenio Zuban iz Kožljani.

Nakon njega nastupali su Zlatko Krajcar Minji, Ive Škufljić Brico, Silvana Antolović Šiljo, Branko Jelenić, Renato Spada, Romano Rudan, Miro Marčeta, Viktor Križanac, Đordano Krajcar, Anton Križanac, Davor Ukota, Denis Paris, Igor Vošten, Elvis Vivoda, Stanko Vitasović, Milenko Vitasović, Stanko Marušić, Lučano Pifar, Aleksandar Sladonja, Nevenko Bulić, Ive Žagrić, Romano Bačac, Zdenko Osip, Boris Škrinjar, David Vitasović, Enis Krizman Livi, Toni Puh, Ivan Vorić, Ivan Valić, Mateo Legović, Danijel Vitasović, Marino Vošten, Goran

Starčić, Dražen Stanić, Siniša Brajković, Darijan Pavat, Edo Širol te Slovenci Breda Horvat, Slavko i Andrej Vitez i Simon Rušnjak.

Smotra je po običaju sakupila punu Placu publike.

PRVENSTVO U QUADU I 1. QUAD TRKA NA PRSTENAC

Posljednjeg vikenda u srpnju na Barbanštini je održana prva utrka Državnog prvenstva u quadu na poligonu Bundanovac kod Petehi u organizaciji Quad kluba Barban. Na Križici kod Orihi organizirana je i prva quad trka na prstenac koju je organiziralo Sportsko društvo Orihi.

Državno je prvenstvo održano u četiri kategorije - Q1, Q2, Q3 i Q4, a natjecalo se 30 vozača iz klubova cijele Hrvatske. Luka Buzo osvojio je prvo mjesto u klasi Q1, drugo mjesto zauzeo je Ramon Wilemschen, a treće Deni Marović iz Quad kluba Barban. U klasi Q2+Q3 pobijedio je Ivan Brdarić, drugi je bio Alen Grgić, a treći Mihuel Dukarić. U klasi Q4 slavio je Vedran Gorišek, drugo je mjesto osvojio Igor Popović, a treće Tomaž Jerenejšek.

U Orihima se za prstenac u quadu nadmetalo 15 parova, a vrijedili su ista pravila kao i za već tradicionalnu Mototrku na prstenac. Stazu dužine 33 metra trebalo je proći za najviše pet sekundi, a uvježbavanje prije trke nije dopušteno.

Najbolji par bili su vozač Dorijano Žudih i kopljanik Slavko Rojnić s tri pogodjene sride i devet bodova. Drugo su mjesto s 3,5 bodova zauzeli su Marko Draguzet i Luka Mišević, a treće, s tri boda, Ivan Šeb i Igor Glavaš.

ORIŠANCI PROSLAVILI 11. DAN SELA

Sredinom srpnja Orišanci su proslavili 11. Dan sela Orihi, a tog se vikenda održala i 9. Mototrka na prstenac

na Križici, 9. susret oldtimera te svečta misa na otvorenom na Križici. Fešta je započela izložbom oldtimera 9.Old timer's day te panoramskom vožnjom po Barbanštini. Mototrka na prstenac započela je predvečer, a nastupile su 24 posade. Trku su po tradiciji vođili načelnik Denis Kontošić i Alfredo Kociančić. Pobjedili su Orijano Černja i Albert Tošić s tri pogodjene sride i devet osvojenih puntu. Drugo su mjesto sa sedam puntu zauzeli Dario Licul i Izidor Nadal, a treće lve Paus i Slaven Kisić.

Na 9. Mototrci na prstenac na Križici kod Orihi pobijedila je posada Orijano Černja - Albert Tošić iz Kanfanara s 3 pogodjene sride.

Na 1. Quad trci na prstenac na Križici kod Orihi pobijedila je posada Dorijano Žudih - Slavko Rojnić s 3 pogodjene sride.

Na 294. Sinjskoj alci u Sinju, na kojoj su bili i predstavnici Općine Barban i Drštva Trka na prstenac, slavodobitnik je bio mladi Ante Zorica s 3 pogodjene sride.

Da li će barbanska 34. Trka na prstenac nastaviti ovaj zanimljiv niz osvajanja slavodobitničke pozicije s 3 pogodjene sride, vidjet ćemo 23. kolovoza, kada se osim predsjednika Republike Hrvatske, Stjepana Mesić, očekuje još dosta zanimljivih gostiju, privučenih ljetopotom i atraktivnošću naše stare konjičke, viteške igre.

UREĐEN SPOMENIK U ORIHIMA

Povodom 11. Dana sela Orihi, vrijedni mještani ovoga naselja, koji su svakodnevno, gotovo dva mjeseca prije fešte, uređivali dobrovoljnim radnim akcijama svoje selo, svećano su otvorili spomenik palim borcima i žrtvama Drugog svjetskoga rata. Spomenik su podigli na vlastitu inicijativu i vlastitim radom. Orišancima je u izradi

ploče, na kojoj je upisano 26 imena poginulih mještana, pomogla Općina Barban. Prigodom otvaranja spomenika, mještanima su se prigodnim riječima obratili predsjednik boračke organizacije Općine Barban, Martin Bulić, te načelnik Općine Barban, ujedno i Orišanac, Denis Kontošić. Vjenac na spomenik su pri tom položili Martin Bulić i Rudi Kontošić, koji je zajedno s Dariom Rojnićem izveo radove zidanja trupa spomenika, prema nacrtu Denisa Kontošića.

ŠEST RAČUNALA NAJBOLJIM UČENICIMA

Načelnik Općine Barban, Denis Kontošić, uručio je uoči Dana domovinske zahvalnosti, temeljem odluke Općinskog poglavarstva iz proteklog mandata, najboljim učenicima Osnovne škole Barban šest prijenosnih računala, ukupne vrijednosti 23 tisuće kuna. On je izvrsnim učenicima uputio čestitke za postignuti uspjeh te poželio takav uspjeh i u nastavku školovanja, sa željom da im u tome pomognu i vrijedna računala koja im daruje Općina Barban. Prijenosnim računalom nagrađeni su učenici od petog do osmog razreda, koji su školsku 2009./2010. godinu završili sa odličnim uspjehom i prosjekom 5,00. U petom razredu najbolji je bio Nikola Milevoj, u šestom Nikolina Dobran, Petra Dobran, Stephani Jelčić i Rahela Radola, a u sedmom razredu Ana Bariša. Nakon podjele računala, nastavljeno je druženje učenika, njihovih roditelja i ravnateljice Osnovne škole, Zdravke Šarić, s općinskim načelnikom u općinskoj vijećnici uz kolače.

DAN SELA HRBOKI

Dan sela Hrboki tradicionalno je proslavljen druge subote u kolovozu. Prije fešte selo je uređeno onako kako spada, a oličeni su i unutarnji zidovi Društvenog doma. Mnoštvo koje se okupilo moglo je uživati u konjičkom turniru, odnosno četvrtom kolu Istra kupa, koji su organizirali Istarski konjički savez i konjički klub Manjadvorci. Između 16 seniora najbolji je bio Željko Radola iz Hrboki, drugo mjesto zauzeo je Milan Jurković iz KK Sokol, dok je treća

1. BARBANSKI OBRTNIČKI SAJAM

Vrijeme održavanja:

11. - 13.09.2009.

Mjesto održavanja:

BARBAN - sportska dvorana, otvoreni sportski tereni i okućnica nove osnovne škole Barban

Učesnici:

Obraćnici i poduzetnici Općine Barba, susjednih općina (Gracišće, Marčana, Pičan, Raša, Sveta Nedelja, Svetvinčenat i Žminj) i ostalih općina unutrašnjosti Istarske županije (Cerovlje, Kanfanar, Karloba, Kaštelir - Labinci, Kršan, Sv. Lovreč, Tinjan, Višnjan, Vižinada)

Ciljevi:

- **Predstavljanje djelatnosti obrtništva i poduzetništva unutrašnjosti istarskog poluotoka**
- **Povezivanje obrtnika unutrašnjosti Istarske Županije**
- **Poticanje poduzetništva i izgradnje poduzetničkih zona**

Organizatori:

Općina Barban

Udruga poduzetnika Općine Barban - BEPO

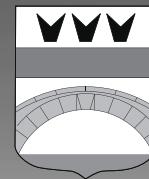
Pokrovitelji:

Istarska županija

Obrtnička komora Istarske županije

Udruženje obrtnika Pula

PCP - Pulski centar za poduzetništvo Općine Barban

bila Petra Šebelić iz KK Manjadvorci. Između 20 juniora prvo mjesto zauzeo je Stefano Osip iz KK Manjadvorci, a za njime slijede njegovi klupski kolege Andrea Radolović i Denisse Radin.

Održan je i turnir u boćanju između 12 ekipa u kojem je prvo mjes-

to pripalo klubu "Divšići", drugi su bili "Hrboki 2", treća "Puntera 1", a četvrti "Puntera 2". Titulu najboljeg košadura i izbijača dobio je Milovan Rabar iz ekipe "Ladići". Nakon sportskog dijela, slavlje uz glazbu jelo i piće potrajalo je do kasnih večernjih sati.

SOBOSLIKARSKI OBRT PITURA

**Petehi 6A
52207 Barban
098 183 05 02**

REZULTATA IZBORA ZA NAČELNIKA OPĆINE BARBAN

Općinsko izborno povjerenstvo, predvođeno Alenkom Paus, je utvrdilo da Općina Barban ima ukupno 2414 birača i da je glasovalo 1600 birača, odnosno 66 %, od čega je bilo 1544 ili 97 % važećih glasova, dok je nevažećih listića bilo 55 ili 3 %. Kandidati su dobili su sljedeći broj glasova:

1. Denis Kontošić, kandidat za općinskog načelnika; Mladen Filipović, zamjenik kandidata : 1032 glasova - 64,5 %

2. Nenad Radola, kandidat za općinskog načelnika; Stanko Kancelar, zamjenik kandidata : 512 glasova 32 %.

Na temelju članka 34. Zakona o izborima općinskih načelnika, gradonačelnika, župana i gradonačelnika Grada Zagreba za načelnika općine Barban izabran je DENIS KONTOŠIĆ iz Orihi 26, Barban, čime on započinje obnašanje svog trećeg načelničkog mandata.

REZULTATA IZBORA ZA ČLANOVE/ČLANICE OPĆINSKOG VIJEĆA OPĆINE BARBAN

Općinsko izborno povjerenstvo, predvođeno Alenkom Paus, je utvrdilo da Općina Barban ima ukupno 2414 birača i da je glasovalo 1600 birača, odnosno 66 %, od čega je bilo 1571 ili 98 % važećih glasova, dok je nevažećih listića bilo 28 ili 2 %. Kandidacijske liste su dobile sljedeći broj glasova:

1. HRVATSKA DEMOKRATSKA ZAJEDNICA - HDZ ; HRVATSKA SOCIJALNO LIBERALNA STRANKA – HSLS - 230 glasova - 14,640 %.

2. ISTARSKI DEMOKRATSKI SABOR – IDS - 477 glasova - 30,363 %.

3. SOCIJALDEMOKRATSKA PARTIJA HRVATSKE – SDP - 864 glasova - 54,997 %.

Na temelju članka 26. Zakona utvrđuje se da su pojedine liste dobile sljedeći broj mesta u općinskom vijeću:

1. HRVATSKA DEMOKRATSKA ZAJEDNICA - HDZ HRVATSKA SOCIJALNO LIBERALNA STRANKA – HSLS dobila je jedno mjesto, pa je s te liste izabran: 1. Edi Radola, Grandići 21a, Barban

2. ISTARSKI DEMOKRATSKI SABOR – IDS dobila je tri (3) mesta, pa su s te liste izabrani: 1. Nenad Radola, Šajini 18a, Barban 2. Stanko Kancelar, Barban 20, Barban 3. Milena Šugar, Gorica 16a, Sutivanac

3. SOCIJALDEMOKRATSKA

PARTIJA HRVATSKE - SDP dobila je sedam (7) mjesta, pa su s te liste izabrani: 1. Denis Kontošić, Orihi 26, Barban 2. Dean Maurić, Prhati 6A, Barban 3. Danijela Kolić, Škitača 46, Barban 4. Dragutin Kolić, Želiski 14, Barban 5. Irena Jelčić, Rebići 17, Barban 6. Vedran Rojnić, Poljaki 23, Barban 7. Mirko Bulić, Šajini 73, Barban

Na konstituirajućoj sjednici Općinskog vijeća, 19.06.2009. god., po radi obnašanja dužnosti općinskog načelnika, Denis Kontošić je svoje mjesto u Općinskom vijeću prepustio Denisu Vale, slijedećem kandidatu s liste SDP-a.

ZRINKA CVITEŠIĆ OTVORILA JAHAĆI KAMP U MANJADVORCIMA

Sredinom lipnja ranč Barba Tone otvorio je prvi od tri planirana ovogodišnja dječja jahaća kampa u Manjadvorcima. Sportski kampovi u Manjadvorcima već su tri godine pre-puni djece iz cijele Hrvatske. Kamp je otvorila poznata hrvatska glumica Zrinka Cvitešić - zaljubljena u konje i česta posjetiteljica ranča.

ISTRA DOBILA PRVE KONJIČKE REPREZENTATIVCE

Zbog iznimnih uspjeha na dosadašnjim konjičkim natjecanjima u enduranceu, odnosno utrci u izdržljivosti konja, krajem srpnja, barbanski je načelnik Denis Kontošić u općinskoj vijećnici primio članove konjičkog kluba Manjadvorci. Okupilo se desetak nagrađivanih konjanika u seniorskoj i juniorskoj kategoriji.

Kontošić je tom prigodom kazao da je Općina Barban u posljednjih nekoliko godina počela više pažnje posvećivati i drugim sportovima, ne samo nogometu, među kojima je i konjički sport, budući da je na Barbanštini veoma popularan. Čestitao je Željku Radoli i Petri Šebelić koji su postali prvi hrvatski reprezentativci iz Istre u konjičkom spor-tu.

Radola, iako sezona državnih natjecanja nije gotova, uvjerljivo zauzima prvo mjesto u ukupnom poretku Croatia cupa u toj konjičkoj disciplini, dok je Šebelić proglašena najboljim mentorom u Hrvatskoj. Oni će početkom kolovoza po prvi put nastupiti na međunarodnoj utrci u Srbiji. Mladim je natjecateljima uručio prigodne poklone.

Predsjednik konjičkog kluba i trener hrvatske endurance reprezentacije Zoran Uravić kazao je da klub okuplja 65 članova iz Manjadvorci i Pule od kojih je njih 40-ak aktivno. Od njih 25 ima licencu za endurance, a po dvoje za dresuru i prepone. Ponosan je što je upravo iz Barbana, gdje se i održalo prvo natjecanje u toj konjičkoj disciplini u Hrvatskoj prije tri godine, izlazi prva istarska reprezentacija u konjičkom sportu.

Uz Radolu i Šebelić, prva mjesta u dosadašnjim državnim natjecanjima osvajali su i Mateo Radolović, Andrea Radolović, Natali Pliško, Klara Bakija, Sara Ostojić Pentek, Ana Lučić i Marina Bakija.

OTVOREN SPOMENIK NA BRISTOVCU

Početkom svibnja svečano je otvoren središnji spomenik žrtvama NOB-a na Bristovcu (raskrije za Hrboke) koji je dobio tri nove ploče. Na njima su uklesana imena 332 žrtve fašističkog terora s Barbanštine i Sutivanštine. Investicija Općine je vrijedna 200 tisuća kuna, a idejni projekt načinio je pulski arhitekt Božidar Lazar.

REKORDNIH BARBANSKIH 10 TISUĆA NOĆENJA

Seoski turizam na području Općine Barban, unatoč recesiji, bilježi ove godine jako dobre rezultate, bolje od lanjskih. Turistička zajednica obavlja za barbanske iznajmljivače prijavu boravka, čime je moguće praćenje dolazaka turista i bilježenje broja noćenja. Naredne godine će se moći uspoređivati rezultati sa ovogodišnjim, a ovogodišnji se uspoređuju sa rezultatima 2008. god.,

NAJAVA MANIFESTACIJA DO KRAJA 2009. GODINE

21. - 23.08.2009.
BARBAN: 34. Trka na prstenac

30.08.2009.
SUTIVANAC: Sutivanjica

12.09.2009.
BARBAN: 4. Fešta smokve i smokvenjaka

11. - 13.09.2009.
BARBAN: 1. Barbanski obrtnički sajam

07.11.2009.
BIČIĆI: Martinja

28.11.2009.
BARBAN: 2. Zakantajmo i svirimo za Romana

05. - 06. 12.2009.
BARBAN: Dan Općine Barban

noćenja, a ta će se brojka značajno uvećati kada se pridodaju noćenja za kolovoz i rujan 2009. god.

MINISTARSTVO TURIZMA SUFINANCIRA BARBANSKU PJEŠAČKU STAZU

Čak 21 turistički projekt iz Istarske županije ove je godine dobio finansijsku potporu Ministarstva turizma u ukupnoj vrijednosti od 1,1 milijun kuna. Ugovore o sufinanciranju svojih projekata u Poreču su u utorak, 11.08., među ostalima, potpisali Mirjana Orbanić, Muzej grada Pazina, Ivan Perko, Davor Jakša, Općina Barban, Brtonigla i Gračiće, konzorcij Ruralis, rovinjski muzej Kuća o batani, Istarska razvojna agencija, porečka tvrtka Rivijera, tvrtka Rabac, ugostiteljski obrt Rogočana te nekoliko izrađivača istarskih suvenira. U ime Općine Barban Ugovor za pomoći u izgradnji pješačko-biciklističke staze „Putem šipila“, u kategoriji tematskih turističkih puteva, potpisao je načelnik Denis Kontošić, a u ime Ministarstva turizma ministar Damir Bajs. Općina Barban je dobila potporu visine 50 tisuća kuna.

prema podacima prikupljenim iz više različitih izvora. Ove je godine, od travnja do kraja srpnja na području Općine Barban ostvareno rekordnih 10 tisuća

UMRO MIHO VALIĆ (Puntera, 1923. - Pula, 2009.)

U utorak, 11. kolovoza, je u 86. godini umro Miho Valić, koji je rođen na Punteri 1923. god. Građanima Istre i Pule poznat je prije svega kao dugogodišnji predsjednik i počasni predsjednik Saveza antifašističkih boraca Istarske županije.

Bio je, između ostalog, istarski prvoborac za kojeg njegov dugogodišnji suradnik Tomo Ravnić kaže da je bio vrlo hrabar i stoga odlikovan više puta. Obnašao je i u ratu odgovorne dužnosti, bio je komesar bataljona. Nakon rata, odgovorne dužnosti obnašao je i u državnim službama te društvenim organizacijama, uvijek odgovorno i disciplinirano izvršavajući radne obvezu. Dobitnik je Nagrade grada Pule, u proteklom mandatu bio je i vijećnik u Županijskoj skupštini, a svojevremeno je bio odbornik u Skupštini Općine Pula. Bio je osnivač - predsjednik i počasni predsjednik barbanske Trke na prstenac. Ispraćaj Mihe Valića bio je u petak, 14.08., na pulskom Gradskom groblju.

BARBANCI NA 294. SINJSKOJ ALCI

Gradonačelnik Glavan i načelnik kontošić

SINJ, BARBAN - Delegacija Općine Barban i Društva Trka na prstenac posjetila je proteklog vikenda Sinj i prisustvovala subotnjem uvodnom nadmetanju pod nazivom „Čoja“ i nedjeljnoj 294. Sinjskoj alci. Delegaciju su sačinjavali: općinski načelnik Denis Kontošić, predsjednik Općinskog vijeća Dean Maurić, član Časnoga suda i općinski vijećnik Denis Vale, predsjednica Turističke zajednice Danijela Kolić, općinski referent Milio Bulić, konjanici Silvio Učkar i Goran Špada, te koordinatori povezivanja, rukovoditelj Kirurgije pulske Bolnice, Sinjanin, dr. Nadomir Gusić i ravnatelj pulske Opće bolnice, dr. Lems Jerin.

Barbanci su posjetili novouređeni dio Alkarskih dvora u Sinju, u kojima je ugrađen istarski kamen poduzeća Kamen iz Pazina, zahvaljujući posredovanju Barbanaca. Primio ih je predsjednik Viteškog alkarskog društva, dr. Stipe Jukić sa suradnicima, kojem je upućen poziv za ovogodišnju barbansku 34. Trku na prstenac. Delegaciju je primio i novoizabrani gradonačelnik Grada Sinja, prof. Ivica Glavan, koji je također na-

javio svoj dolazak u Barban, sa ciljem povezivanja Grada Sinja i Općine Barban, usporedno sa povezivanjem Viteškog alkarskog društva i Društva Trka na prstenac. Načelnik Općine Barban je prije Alke obavio razgovor sa Zoranom Milanovićem, predsjednikom SDP Hrvatske, te predsjedničkim kandidatima, Ivom Josipovićem i Vesnom Pusić. Svi su oni prihvatali poziv za barbansku Trku na prstenac. Barbanci su prije početka Alke prisustvovali prijemu kod alkarskog vojvode Ivana Čikare u društvu predsjednika Republike Hrvatske Stjepana Mesića, koji je već nastrojio svoj dolazak na Trku na prstenac,

te potpredsjednika Sabora Vladimira Šeksa, hrvatske premijerke Jadranke Kosor i velikog broja ministara, sadašnjih i nekadašnjih uglednih političara, te velikog broja poslovnih ljudi. U ponedjeljak je barbanska delegacija posjetila sinjski hipodrom i ergelu Sinjske alke, koju sačinjava 40 kvalitetnih konja. Barbanci i Sinjani su i ovom prigodom potvrdili svoje namjere i čvrstu želju za povezivanjem dviju konjičkih trka, ali i jedinica lokalne samoprave, a borački Barbanaci nije prošao nezapaženo - bili su gosti sinjskoga Hit-radija, a u ponedjeljak je njihova posjeta Sinju zabilježena na stranicama Slobodne Dalmacije.

PREDSEDNIK MESIĆ DOLAZI NA TRKU NA PRSTENAC

Predsjednik Republike Hrvatske Stjepan Mesić ove će godine doći na 34. Trku na prstenac. Prigodom boravka svih istarskih načelnika kod predsjednika Mesića na Brijunima, početkom kolovoza, barbanski načelnik Denis Kontošić uručio mu je službeni poziv za Trku na prstenac. Predsjednik Mesić je poziv prihvatio i rekao da ove godine svakako dolazi u Barban. Nakon boravka na Brijunima načelnik Denis Kontošić je primio službenu potvrdu iz Ureda predsjednika RH - da je posjeta Barbanu zabilježena za 23. kolovoz i da predsjednik RH ove godine dolazi na barbansku Trku na prstenac. Ovo će biti prva posjeta predsjednika naše države Trci na prstenac.

Podsjećamo da je početkom 2003. god. predsjednik Mesić u Zagrebu na Pantovčaku primio izaslanstvo Društva "Trka na prstenac". U izaslanstvu, koje je predvodio istarski župan Ivan Jakovčić, bio je načelnik Općine Barban i član Izvršnog obora Društva Denis Kontošić, predsjednik Društva Branko Blažina, član Izvršnog odbora Društva Stanko Kancelar i slavodobitnik 27. "Trke na prstenac" Maksimilijan Rojnić. Izaslanstvo je tada upoznalo predsjednika Mesića s pripremama za 28. «Trka na prstenac» i uputilo mu poziv za Trku.

PREDSEDNIK MOLDAVIJE NA TRCI 2002. GODINE

U povijesti obnovljene Trke na prstenac, ostala je zabilježena prva posjeta predsjednika jedne države 2002. godine. Tada je 27. Trku na prstenac iz počasne lože pratilo predsjednik Moldavije Vladimir Voronjin, koji je i slavodobitniku Maksimilijanu Rojniću uručio posebnu nagradu, crveni moldavijski pjenušac. Pogodivši dva puta u sridu triumfirao je Maksimilijan Rojnić ispred Gordana Galanta i najmlađeg sudionika Silvia Učkara, kojemu je pripalо posebno priznanje Hrvatskoga časničkoga zbora. U počasnoj loži, uz

moldavskog predsjednika Voronjina, bili su istarski župana Ivan Jakovčić, koji je uručio glavnu nagradu slavodobitniku, zastupnik Damir Kajin, hrvatski veleposlanik u Rimu Vladimir Kraljević i barbanski načelnik Denis Kontošić. Uoči 27. Trke na prstenac, usred Barbana postavljena je kamena skulptura »Ptica prstenac« Josipa Diminića, koja predstavlja uveličanu varijantu samoga trofeja Trke.

IVO JOSIPOVIĆ I ZORAN MILANOVIĆ DOLAZE NA TRKU

Poziv za 34. Trku na prstenac upućen je i predsjedničkom kandidatu SDP-a dr. Ivi Josipoviću. Barbanski načelnik Denis Kontošić je potvrdu njegova dolaska dobio u Sinju, prigodom boravka barbanske delegacije na 294. Sinjskoj alci, 9. kolovoza, kada je obavio razgovor sa njime i predsjednikom SDP-a Hrvatske Zoranom Milanovićem. Dr. Josipović se dan prije Trke vraća iz Kine, ali će doći i na barbansku Trku.

Predsjednik SDP-a Hrvatske Zoran Milanović potvrdio je također barbanskomu načelniku svoj dolazak na 34. Trku na prstenac. Ovo je već treća godina dolaženja Zorana Milanovića na Trku na prstenac, a valja podsjetiti da je prije njega gost 31. Trke na prstenac 2006. godine bio i pokojni predsjednik SDP-a Ivica Račan. Tada su slavodobitniku Danijelu Učkaru prijelazni pokal, Diminićevu Ptici prstenac, uručili župan Ivan Jakovčić, bivši premijer Ivica Račan i aktualna ministrica vanjskih poslova Kolinda Grabar-Kitarović.

ŠESNAEST KONJANIKA NA 34. TRCI NA PRSTENAC

Šesnaest konjanika natjecat će se ove godine na Trci za viticu, koja će se održati u subotu 22. kolovoza, i 34. Trci na prstenac, koja će se održati u nedjelju 23. kolovoza. Rezultat je to kvalifikacija koje su održane krajem srpnja na barbanskom Gradišću. Direktno je u glavno natjecanje ušao prošlogodišnji slavodobitnik i vođa konjanika Kristijan Kancelar, a uz njega nadmetat će se i Maksimilijan Rojnić, Gvido Babić, Mario Učkar, Mauricio Učkar, Silvio Učkar, Danijel Učkar, Andrej Kancelar, Željko Radola, Goran Špada, Milio Grabrović, Gordan Galant, Petar Benčić, Aleksa Vale, Toni Uravić i Bruno Kožljan.

PROGRAM 34. TRKE NA PRSTENAC

Petak, 21. kolovoza 2009.

20.30 sati - podizanje zastave „Trka na prstenac“ na Placi

21.00 sat -- izložba u donjoj školi: ALIJA REŠIĆ, akademski kipar

22.00 sati - Turnir u briškuli i trešeti

Subota, 22. kolovoza 2009.

15.00 sati – Turnir u pljočkanju na Gradišću

17.00 sati - Nogometni turnir - igralište Barban

17.00 sati - "TRKA ZA VITICU"

21.00 sat – Plesna zabava na Placi
gost večeri: ALEN NIŽETIĆ

21.30 sati - Noćno gađanje glinenih golubova - leteća meta: Trap na streljani Gradišće

Nedjelja, 23. kolovoza 2009.

10.00 sati - Sportski program za najmlađe

16.00 sati promenadni koncert limele glazbe i mažoretkinja

17.00 sati - 34. "TRKA NA PRSTENAC"

20.00 sati - kulturno-umjetnički program: KUD BARBAN i gosti

21.00 sat – Plesna zabava na Placi
gost večeri: GUSTAFI

21.00 sat – Plesna zabava na školskom igralištu uz Tiće

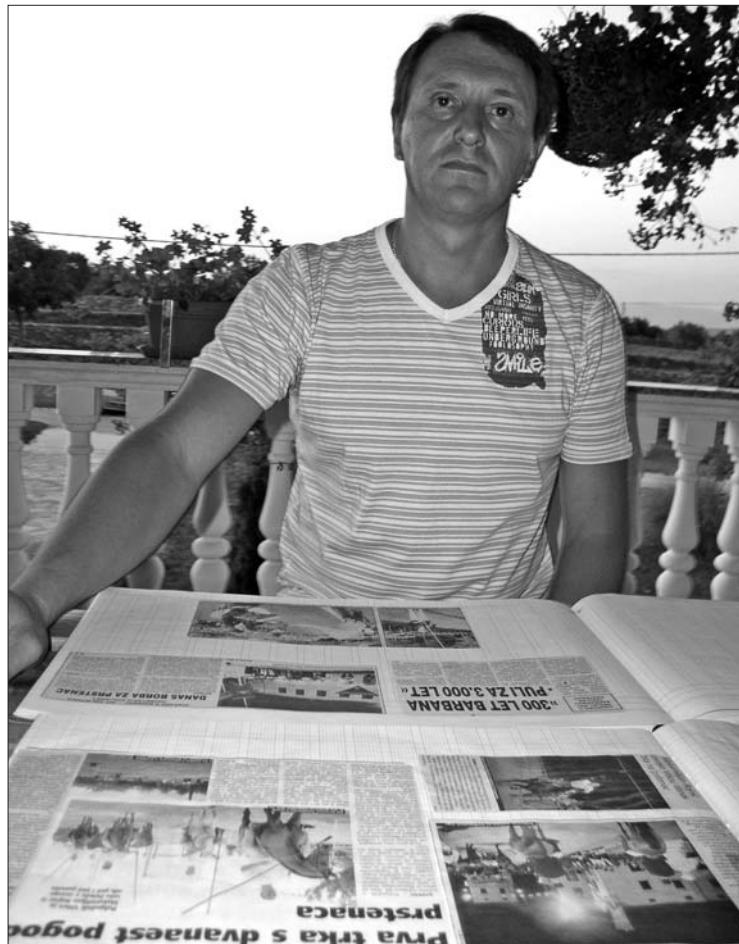
TRKA NA PRSTENAC: DENIS VALE, nekada kopljonoša i konjanik, danas član Časnoga suda Trke na prstenac

OD KOPLJONOŠE DO ČASNOG SUDA

Obitelji Vale Trka na prstenac je u krvi, ali i naslijedu. Živi dokaz tome je Denis Vale, koji je nastavio posao svog pokojnog oca Vazmoslava, konjanika koji se čak četiri puta ovjenčao titulom slavodobitnika u čemu ga još nitko nije uspio dostići. Denis je najprije išao koracima svoga oca natječući se u Trci, a potom je preuzeo njegovu funkciju u Časnom sudu.

Otkad ste aktivni u Trci na prstenac?

- U Trci na prstanac aktivan sam od svojih 13 godina, kada sam postao kopljonoš mom pokojnjom ocu Vazmoslavu koji je četiri puta bio slavodobitnik Trke. Bilo je to 1980. godine. Onda nisu vrijedila pravila, kao i danas, da netko može postati kopljonošom sa 16 godina. Prvi sam put na Trci nastupio 1986. godine i bio sam drugi, odmah iza oca. Te godina praktički je Trka

bila familijarnog tipa, jer su uz mene i oca nastupali i moj pokojni barba Benjamin, naši zrmani Edi Vale, pa braća Kožljan, njih troje, sa svojim ocem, pokojnim Romanom Kožljan, te Ivan Vale. Gotovo svi su si natjecatelji bili nešto u rodu.

Koliko ste dugo nastupali na Trci i zašto ste odustali od natjecanja?

- Trčao sam 13 godina do 1999. godine. Bio sam šest puta drugi, dva puta sam osvojio treće mjesto i dva sam puta proglašen najboljim konjanikom. Najblže sam pobjedi bio 1995. godine kada sam se nakon treće utrke pripetavao s Mirom Grigorovićem. Jako sam se volio natjecati, pa čak i kada sam bio na ratištu, dolazio bih redovito nazad za vrijeme Trke. Prestao sam se natjecati zbog obiteljskih i poslovnih ob-

veza, jer radim u bolnici gdje su smjene svakakve. Uz takav posao teško je pratiti ritam treninga.

Koliko Vam je Trka nedostajala nakon što ste odustali?

- Bilo mi je jako teško, pogotovo one prve godine, jer sam veliki zaljubljenik u Trku. Tada sam jedva odolio da ponovno ne zajašem. Čak sam si govorio da ču se naredne godine natjecati, ali to nisam više napravio. Međutim, ni dan danas ta dva dana ne mogu proći, a da nisam aktivan i da Trku ne pratim. Ona je dio mene.

Otac vam je bio četverostruki slavodobitnik i nitko ga u tome još nije premašio. Je li se slično očekivalo od vas i je li bilo teško nastupati uz takvog oca?

- On je stvarno bio izvanredan jahač. Ljubav prema konjima u njega je usadio moj djed koji je imao konje šezdesetih godina, koje smo kasnije prodali. Imao je izvrstan stil jahanja i znao je s konjima. Uvijek je odabirao one najnemirnije konje za trku i to mu uopće nije predstavljalo problem. Pobjedio je 1976., 1978., 1979. i 1986. godine. Od njega sam naslijedio ljubav prema konjima i Trci i on me je naučio jahati. S njime sam kao dijete odlazio na treninge u Rovinj i Poreč. Bilo je normalno da i ja nastavim s Trkom, iako primjerice s mojim sinom nije tako. On voli Trku i zna jahati, ali nema želju natjecati se i uključiti. Teško je oca nadmašiti, jer je bio iznimski. On je bio i svojevrsni arhivist Trke, jer je sakupljao sve novinske članke koji su se o trci objavili od 1976. godine, s čime sam ja nastavio nakon njegove smrti.

Je li danas konkurenциja među jahačima veća i je li nekad bilo lakše uči u glavno natjecanje?

- Nekad je bilo lakše jer nije bilo kvalifikacija i nije bilo odrađivanja staža. Međutim, mislim da je to dobro jer jahači ovako budu spremniji za Trku. U tih nekoliko godina dosta se toga promijenilo. Prije je vrijeme za prolazak staze bilo duže, danas je 12 sekundi. Danas konjanici imaju i desetak obaveznih treninga prije Trke, a nekad toga nije bilo. To je dobro, jer se tako napravilo značajno poboljšanje stila jahanja kod pojedinih jahača.

Osim u natjecateljskom dijelu, oca ste zamjenili i u Časnome sudu Trke. Što donosi takva funkcija?

- Nakon njegove smrti, postao sam član Časnoga suda. Nije lako biti dio Časnog suda jer ti na kraju odlučuješ tko će proći kvalifikacije i u nekim situacijama moraš odmah donijeti odluku. Stoga sa sobom redovito nosim pravila koje je društvo Trka na prstenac donijela prije nekoliko godina. Zbog tih je pravila primjerice Bruno Kožljan prošle godine ostao bez puntu, a kasnije se pokazalo i slavodobitničke titule, jer je nakon pogotka u prstenac pao s konja prije nego je Časnomu sudu donio pokazati kopanje s prstencem, kako bi se ustavilo što je pogodio. Pravila su pravila i za svih vrijede jednakom. Isto tako sud mora procijeniti kakva je situacija prije nego odredi koji će konjanici ući u treću trku i kome će dozvoliti da se dalje nadmeće. Pravila kažu da u treću trku mora ući minimalno osam konjanika koji imaju izgleda da pobjede, ali mi nekada odlučimo da taj broj bude veći kako bi i publici Trka bila interesantnija.

Vi ste na neki način pomogli da se ponovno uspostave prijateljski odnosi s Viteškim alkarskim društvom u Sinju.

- Tako je. Do toga je došlo jer u bolnici usko surađujem s doktorom Nadomirom Gusićem koji je iz Sinja i koji je takođe povezan sa Sinjskom alkonom. Trka je prije rata bila povezana sa Sinjskom alkonom, mnoga smo pravila od njih preuzeli, ali su se odnos razvodnili nakon devedesetih. Željeli smo da se oni ponovno uspostave, tako da već drugu godinu za redom delegacija Općine Barban i društva Trke na prstenac dolazi u Sinj, a delegacija Sinjana dolazi kod nas. Velika mi je želja da se ovakva komunikacija između nas nastavi. Mi se s njima ne možemo usporediti, ali možemo puno toga naučiti.

Koji su vaši ovogodišnji favoriti na Trci i zašto?

- Ove je godine na kvalifikacijama bilo prijavljeno 19 konjanika, od čega su trojica stažisti. Prema onome što sam video, ali i prema nastupima iz proteklih godina, moji su favoriti Maksimilijan Rojnić jer ima poseban stil gađanja i već je bio slavodobitnik. Isto mogu reći i za mog zrmana Bruna Kožljana. Od mlađih konjanika mislim da su jako dobri Toni Uravić i Željko Radola. Ali za pojedu se nikad ne zna. Moj je zrman Aleksa Vale primjerice svih iznenadio prije dvije godine kada je debitirao i odmah pobijedio. Činjenica je da za pobedu najviše grizeš dok si mlađ.

Iako prošle godine u isto vrijeme nije htio ništa previše prognozirati, niti se nadati pobjedi, Kristijan Kancelar, nakon 13 godina nastupanja na Trci na prstenac, uspio je odnijeti pobjedu i upisati se na tako željenu listu slavodobitnika. Bio je toliko uzbudjen kada je pobijedio da u tom trenutku novinarima nije znao što bi rekao i tek je nakon nekoliko dana postao svjestan što se dogodilo. Hoće li ove godine uspjeti obrniti svoj naslov?

Prošla je već godina dana od tvoje pobjede na Gradištu. Kako danas gledaš na tu utrku?

- Bio sam uzbudjeniji nakon što sam treći put prošao stazom i pogodio u dva puncta, nego kada su objavili da sam pobijedio. Budući da je nakon mene na stazu izašao Aleksi Vale, koji je pobijedio godinu prije i koji je imao najveći broj puntu, bio sam u isčekivanju. Tada sam si rekao da sam napravio najbolje što sam mogao i neka pobedi tko je bolji. I desila se pobjeda. Bio sam presretan što sam nakon toliko godina uspio doći u poziciju da pobijedim.

Koji je recept za pobjedu?

- Sve je stvar sreće, na to se ne može računati unaprijed. Možda je tu sreću meni donijelo to što sam tri puta promijenio kopanje. Na početku sam svoje dao Robertu Koromanu, koji je sa svojim imao problema. Tada sam uzeo ono Bruna Kožljana, koji je više puta osvajao Trku i s njime sam pogodio sruđu. Možda je pobedi pridonijelo to što sam imao i novog kopljonoša Danijela Barišu.

Što očekuješ od ovogodišnje Trke?

- Sada sam zadovoljan jer sam ostvario cilj, pa toliko o pobjedi više ne razmišljam. Isto tako, početkom turističke sezone počeo sam raditi na otočju Brijuni gdje držim školu jahanja, tako da nisam toliko u Barbanu, pa nisam stalno u kontaktu s pripremama. Naime, nakon kvalifikacija počinju polako intenzivnije pripreme, svaki se dan nešto događa i naravno da se počinje već polako govoriti tko bi mogao pobijediti, a to stvara i napetost među jahačima. Moram priznati, da nikad nisam više trenirao nego ove godine jer sam stalno s konjima. Ove godine ču ići na iskustvo i nadat ču se najboljem.

TRKA NA PRSTENAC: KRISTIJAN KANCELAR, iz Barbana, slavodobitnik prošlogodišnje 33. Trke na prstenac i vođa konjanika

TRKA I KONJI SU BREND BARBANA

Tko je tvoj favorit?

- Nakon kvalifikacija će se više znati tko se kako spremio i tko jaše kojeg konja, tako da ne bih ništa prognozirao. Naravno, bilo bi mi drago da titulu nakon mene uzme brat Andrej koji je prošle godine bio iznimno dobar.

Budući da si vođa konjanika, moraš voditi računa o ostalim natjecateljima i njihovim treninzima. Kako prolaze ovogodišnje pripreme za Trku?

- Veće pripreme počinju nakon kvalifikacija. Tokom svibnja i lipnja ljudi traže konje, a ozbiljniji treninzi počinju sredinom srpnja. Obveza je konjanika odraditi 12 treninga. Zadnja dva vikenda prije Trke, u Barbanu će na trkalištu biti najživljje. Međutim, treninzi nisu važni samo za jahanje i gađanje, što je većina konjanika već savladala, nego su bitni kako bismo se uskladili i uigrali se kao ekipa. Naime, želimo da mimohod i postrojavanje na Trci bude na razini. Lani smo dobili pohvale, a cilj nam je još više na tome poraditi.

Ima li novih jahača?

- Da, svake godine imamo nekog novog. Neki od njih moraju odraditi staž, a neki su spremni za kvalifikacije. Riječ je o Antoniju Vale, Luki Kancelaru, Nandiju Radola i Danijelu Broskvaru koji se lani natjecao na kvalifikacijama. Oni pokazu-

ju veliki interes i volju i mislim da će biti odlični konjanici.

Novim poslom na Brijunima u potpunosti si se posvetio konjima. Namjeravaš li u budućnosti otvoriti školu jahanja ili konjički centar u Barbanu?

- Konji su moja velika ljubav, a nju mi je usadio otac koji je dugi niz godina aktivan u društvu Trka na prstenac. Stoga sam još kao dijete s 12 godina naučio i jahati. U međuvremenu sam nabavio vlastite konje. Trenutno imam četiri konja koji se nalaze na Brijunima, gdje od početka lipnja vodim školu jahanja, zadužen sam za turističko jahanje te vožnju kočijom po otoku. Možda je bio rizik ući u taj posao i napustiti dosadašnje zaposlenje, ali želio sam to probati. Po meni Barban bi trebao postati konjički centar, jer ima sve predispozicije za to. Ima već brend koji je zasnovan na Trci, a to bi se trebalo još više iskoristiti. Možda se jednog dana odlučim otvoriti svoju školu jahanja i organizirati nešto slično što radim trenutno na Brijunima.

Namjeravaš li se u budućnosti baviti nekim konjičkim sportom?

- Zanima me endurance i preskakanje prepona, ali još uvijek nisam ozbiljnije razmišljao da se time počнем baviti.

ZAHVALNICA

Velečasnom

DANIELU H.
SATURIU,
župniku Župe Barban,

koji je iskrenošću, požrtvovnošću, dobrotom i suoštećanjem ispunio desetljeće duhovnog vodstva Župe Barban, zabavaljujemo za dugogodišnje obavljanja dužnosti našeg pastira.

Župljani Župe Barban, građani Općine Barban, Općinsko vijeće Općine Barban i općinski načelnik Denis Kontošić.

Vlč. Daniel H. Saturi odlazi nakon deset godina vođenja Župe Barban u Župu Materada. Došao je na dužnost 15.08.1999. god., na dan Svete Marije Velike, kao mladi svećenik, sa tek jednom godinom svećeničkoga staža. Odlazi nam nakon jednoga desetljeća vođenje Župe Barban, oper uz blagdan Svetе Marije Velike. Oproštajnu je svetu misu služio u Barbanu u nedjelju 16.08., kada se u prepunoj župnoj crkvi oprostio od župljana Župe Barban. Ostaje nam za pamćenje, tijekom njegova službovanja, da su se obnovile crkve u Šajinima i na Prnjanim, te da je u tijeku već duže vrijeme velika sanacija župne crkve Sv.Nikole u Barbanu. Ostat će nam u sjećanju kao osoba koja je bila spremna saslušati i pomoći. Želimo mu puno uspjeha u vođenju njegovih novih župa, Materade, Kršeta i Petrovije, sa željom da ponekad navrati i u svoj Barban, gdje će uvijek biti dobrodošao.

UZ TRKU NA PRSTENAC: ROMANO OSIP, iz Draguzeti, ljubitelj konja, vina i lova

KONJ IZ DRAGUZETI POBJEDNIK SINJSKE ALKE

Nekadašnji lovočuvar Romano Osip, uz suprugu Šteficu, vlasnik agroturizma Da Stefania u Draguzetima, koji slovi kao jedan od prvih agroturističkih domaćinstava u Istri, ne krije da je veliki ljubitelj prirode i životinja. Četiri stvari ga najviše uz obitelj raduju u životu - konji, vino, lov i gljive. Za svoje hobije uvijek nađe vrijeme, a brajde voli obrađivati jer mu je to po tradiciji u krvi. Romano je također jedan od prvih uzbunjivača konja koji je ove plemenite životinje nabavio kako bi se mogle natjecati na Trci na prstenac.

Kada ste nabavili prve konje i zašto?

- Prvog sam konja nabavlja prije 17 let. Bila je to kobila od race - engleski punokrvnjak ki mi je pokle tega da tri ždrjebeta. Došla je iz Novega Sada. Bila je jena od konji koje je Tito dodeljala iz Engleske. Nabavila san je jer san željila da moji konji teku na Trki na prstenac, a i vajk san si to željila. Konje nisan kupija da bih pokrenula neko delo š njima, već he držin kao kućne ljubimce.

Jesu li Vaši konji nastupali na nekom natjecanju?

- Jedan od mojih konja, Derbi, finija je i na Sinjskoj alki kadi je jeno lito osvojila prvo mjesto. Često su nastupali i na Trki. Na Kolumbiji je pet puta teka pokojni Paškvalin Vale, ki je u povijesti trke najviše puti bila pobjednik. Na momjin su konjima nastupali i Ivan Stojkovski, Danijel Učkar i Samuel Štoković. Nažalost moji konji nikad nisu uspjeli pobijediti. Ovo lito moj konj neće teći jer se konjanik, kemu san je da, ni natjeca na kvalifikacijama. Moji su konji brzi i poslušni.

Vi ih i trenirate?

- Nekad se bavin š njima, ali većinu prepuštan Petru Benčiću iz Svetega Petra u Šumi ki se bavi š njima i ki je naš obiteljski prijatelj. Njemu san poklonja svako ždrijebe i on he je ujaha

i priprema jer se bavi turističkin jahanjen. Zadnje ždrijebe namjeravan dati mojen zrmanu budući da njegov sin ima želju za jahanjen.

Poznati ste i kao strastveni lovac.

- Da, 45 let san lovac. Prije nego san poša u penziju, bija san lovočuvar. Lov najviše volin jer se družin z drugima ki ga isto vole, a volin i prirodu. Z lovom san pasa cilu Hrvatsku, a nedavno

san bija u Slavoniji. Z lovcima znan poj u Vinkovce, Županju, Našice, Đakovo, Otočac i druga mista. Ki će se sada sve domisliti! Najdraži mi je lov na šljuke jer nju ni lako uloviti. U lov na šljuke puno puta znamo poj z talijanskim lovcima ki već let i let dolaze ovamo u lov. Z mnogima san se i sprijateljija. Već 17 let pratim jenega lovca iz Italije z kojim sam se u međuvremenu sprijateljija. Talijanski lovci dolaze ovamo priko barbarskoga lovačkoga društva, najčešće u lov na šljuke.

Barbanština je poznata i kao područje bogato gljivama, a u vašem agroturizmu one su često na meniju.

- U našem agroturizmu nudimo sve domaće istarske specijalitete, a među njima je i šugo od gljiva. Sve su namirnice domaće, a gljive nabavljamo sami, jer san ja i strastveni gljivar. U našoj okolini ima jako puno gljiva, a naučija san he raspoznavati uz pomoć talijanskih lovci, ali i mojega zrmana Zdenka Osipa z kin pojden u gljive i ki he jako dobro pozna. Beremo žordane, vrganje, lisičarke, sunčanice, kršinike i panjevače. Sada je u sedmeni mjesecu bila prava sezona gljiva, bilo ih je jako puno. Mi ih onda spremamo friške, sušimo he ili he zamrzemo.

Slovite i kao strastveni vinar?

- Moja četrta velika ljubav je vino iako ga pijen jako malo, ali volin ga delati. Imamo oko 1500 loza, a vino proizvodimo za našu konobu jer kao agroturizam moramo imati svoje vino. Godišnje napravimo oko 30 tonitri. Nudimo malvaziju i crno vino miješanih sorti. Sa svojin san vinom više puti osvaja nagrade i to na Vinistri i na smotri vina Barbanštine.

Jedni ste od prvih koji su otvorili agroturizam u Istri. Kako ste se na to odlučili?

- Otvoreni smo više od 25 let, a na to smo se odlučili jer san ja bija lovočuvar i često san bija z talijanskima lovcima. Radi njih smo i otprišli agroturizam. Pokle se to proširilo i sada imamo stalne goste. Uz istarsku konobu imamo i četiri sobe. Puno se domjenaka poli nas održalo. Ode je bila cila hrvatska Vlada z Sanaderom kada se je otvara plinovod, bija je predsjednik Moldavije Vladimir Voronjin, bija je pokojni Račan, bija je Milanović i cili SDP, bilo je jako puno poznatih osoba.

BARBANSKI STIPENDISTI: DENI VALE iz Kožljani, student sveučilišnog istraživačkog studija fizike na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu; HANA KOLIĆ iz Manjadvorci, studij kiparstva na Accademia di belle arti di Venezia

NUKLEARNI FIZIČAR I MODERNA KIPARICA

Tijekom ljetnih praznika 19 barbanskih studenata, koji su potpisali s Općinom Barban ugovore o stipendiranju, odrađuje posao u turističkom uredu u Barbanu, čija obveza proizlazi iz sklopljenog ugovora. Mjesečno za svoje školovanje od Općine dobivaju 500 kuna, a prosjek ocjena iznad 3,5 osigurava im stipendiju i naredne godine. Oni koji imaju prosjek četiri ili više stipendija im se poveća za 20 posto.

Dvoje od njih susreli smo na početku njihova ljetna raspusta – Denija Vale iz Kožljani, koji je završio prvu godinu sveučilišnog istraživačkog studija fizike u Zagrebu te Hanu Kolić iz Manjadvorci koja je dala zadnje ispite na drugoj godini talijanske Accademia di belle arti di Venezia.

Budući znanstvenik DENI VALE iz Kožljani od malih je riječi. Zbog iznimnog odličnog uspjeha u Gimnaziji Pula, matematičkog smjera, direktno je upisao sveučilišni istraživački studij fizike na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu.

- Sve sam razrede u gimnaziji prošao s odličnim i nudilo mi se mjesto na Fakultetu elektrotehnike i računarstva u Zagrebu, ali nisam ga upisao jer me više vukla fizika. Direktni upis na ovaj fakultet omogućilo mi je sudjelovanje na državnom natjecanju iz fizike. Fizika me je oduvijek interesirala, a više me je počela zanimati u trećem razredu srednje škole kada sam i odlučio da bih to volio studirati. U budućnosti bih se volio baviti istraživanjima, kaže mladi barbanski fizičar.

Na prvoj godini studija predmeti su većinom općeniti, veli, tako da je materija zanimljivija u sljedeće četiri godine, koliko studij traje. A njemu je uži interesa biofizika i nuklearna fizika. Ističe da je spektar zapošljavanja fizičara velik od industrijskih pogona pa čak do banaka, a njega bi zadovoljio rad u nekoj od istraživačkih institucija. Iako je nadaleko poznato da je ovaj fakultet jedan od najzahtjevnijih i najtežih, Deni se ne žali. Kaže da problema s ispitima i učenjem nema te da je položio sve ispite za upis u drugu godinu već na ljetu i to s vrlo dobrim i odličnim uspjehom.

- Sada je na red došlo uživanje i opuštanje od učenja, odlazak na more s prijateljima, izlasci i odmor od fakulteta, kaže. Budući da u Zagrebu živi u stanu i da su mu prijatelji iz srednje škole raštrkani po cijelom gradu, ne uspijeva previše izlaziti i tulumariti što će nadoknaditi ovog ljeta.

Za razliku od povučenog Denija, buduća diplomirana magistrica kiparstva HANA KOLIĆ iz Manjadvorci se izborom studija i mjesta studiranja okrenula umjetničkom i društvenom životu kakvog imaju svi umjetnici.

Već s 15 godina znala sam što želim biti pa sam upisala Umjetničku školu u Puli, smjer kiparstvo, a talent sam naslijedila od svog oca. Za studij u Veneciji odlučila sam se jer mi je sestra studirala u Padovi povijest umjetnosti, a talijanski jezik mi nije bio problem jer sam ga naučila dok sam bila mala putem televizije, kaže Hana.

Ističe da je venecijanska akademija nadaleko poznata i priznata te da pruža umjetniku veće mogućnosti u školovanju nego što je to slučaj u Hrvatskoj te mladom čovjeku širi vidike. Uz to ima osiguran dom i prehranu. Upisala je smjer kiparstva koji traje pet godina. Fakultet joj daje pregršt mogućnosti što se tiče izbora predmeta, a veli da ga mogu upisati i oni koji nemaju neki preveliki talent jer akademija pomaže da se on razvije. Velika prednost studiranja umjetnosti u Veneciji je i upoznavanje s najpriznatijim profesorima u toj domeni iz čitave Europe, ali i širi izbor materijala za rad.

Na fakultetu provodi veći dio vremena, a večeri su velikim dijelom rezervirane za posjete brojnim izložbama kojih u Veneciji, kao gradu kulture, ne nedostaje. Upravo je to, ističe ova stu-

dentica, jedna od najznačajnijih prednosti kada se studira u Italiji.

Venetija je okupljalište umjetnika i ima bezbroj izložbi. To je za nas mlade umjetnike značajno jer možemo upoznati nova kretanja, ljudi iz poznatih muzeja s kojima možemo uspostaviti veze i upoznati ih, a koji će nam jednog dana pomoći da organiziramo svoju izložbu. Mnogi studenti su na taj način već počeli izlagati, a onda imaju priliku svoja djela i prodavati. Ja još nisam imala svoju izložbu, jer nemam dovoljno radova, priča Hana.

U skulpturi je više ne interesiraju tradicionalni materijali, kao što su kamien ili drvo, već se koncentrira na moderne plastične materijale i smole, a interesira je i keramika. Trenutno radi na jednoj instalaciji dugačkoj 23 metra koja je njen diplomski rad i koja se iz dana u dan, ovisno o Haninim idejama mijenja.

- Željela bih ići na razmjenu studenata i u druge europske gradove, gdje su umjetnička strujanja jaka. To su primjerice Pariz i Berlin koji je postao centar umjetničkog stvaranja. Većina stvari, koja dolazi u Veneciju, stvara se upravo u Berlinu. Isto tako za umjetnika značajan je i New York. Još nisam ništa isplanirala, ali voljela bih neko vrijeme raditi i stvarati na takvim mjestima. Ne znam hoću li se nakon studija vratiti u Istru. Možda i hoću, jer danas više nije bitno gdje imaš atelje, kaže ova studenica kiparstva.

Venetiju obožava, ali voli i rodni kraj i jedva čeka ferije da dođe u Istru gdje ostaje do jeseni.

PRVI ROĐENDAN BARBANSKE TURISTIČKE ZAJEDNICE UZ 10 TISUĆA NOĆENJA

Barbanska Turistička zajednica prošle je godine na ljetno konačno osnovana, nakon što se dobilo dugo očekivanu kategorizaciju i proglašenje turističkim mjestom kod nadležnog ministarstva, na što se čekalo nekoliko godina, a što je bio preduvjet za njezino formiranje. Željni turističke promocije Barbana i Barbanštine, mlada Turistička zajednica, na čelu sa svojom predsjednicom Danijelom Kolić i uz koordinaciju općinskog rukovodstva u proteklih je 12 mjeseci punom parom krenula u ostvarivanje tog cilja. U godinu dana mnogo je toga ostvareno, a planova za budućnost ne nedostaje.

Kako kaže Danijela Kolić, prvi korak nakon osnivanja TZ-a, koja se smjestila u novouređenu zgradu kod crkvice svetog Antuna Pustinjaka u Barbanu, bio je osmišljavanje i obogaćivanje postojećih manifestacija na Barbanštini. Budući da su se pripreme za prošlogodišnju Trku na prstenac već bile zahuktale, TZ je „svoje prste umiješao“ tek na narednoj manifestaciji po kojoj Barban postaje sve prepoznatljiviji - Fešti smokve i smokvenjaka. Ta je manifestacija prošle godine obogaćena novim sadržajima - izložbom domaćih suvenira i gastro kutkom, gdje su se nudili specijaliteti od smokve.

Martinja, koja se u Bičićima godinama organizirala u skromnom aranžmanu, doživjela je pravi preporod. Bičići su prošle godine za dan tog sveca kada se pretače vino, postali pravo okupljašte poznatih istarskih vinara i vinoljubaca. Pod velikim šatorom moglo se kušati vino brojnih proizvođača iz cijele Istre, ali i sir, pršut, med, smokvenjaci. Fešta je definitivno poprimila sadržaj po kojem će i narednih godina biti prepoznatljiva. TZ je sudjelovao i u organizaciji mnogobrojnih smotri vina koje su se od veljače do travnja održale u svih devet Mjesnih odbora i koje su rezultirale velikom završnom smotrom vina Općine Barban, 27. travnja, kada je potpisano i Pismo namjere za Povelju o

prijateljstvu i suradnji s Općinom Brda iz Slovenije, a koja je također poznata po kvalitetnim vinima i velikom vinskom podrumu Goriška Brda. Kolić kaže da ideja za nove manifestacije još ima, a jedna od sljedećih bit će Barbanski obrtnički sajam koji će se održati na jesen u Barbanu i na kojem će sudjelovati obrtnici Općine Barban, kao i iz njoj susjednih općina te ostalih općina unutarne dijela Istarske županije.

Uz razna zabavna, kulturna i gastro događanja, TZ je od ove godine omogućila svojim iznajmljivačima prijavu boravka gostiju MUP-u. Prijave su počele od travnja, kada su na Barbanštini i došli prvi gosti ove godine. Predsjednica TZ-a ističe da su iznajmljivači dužni svoje goste prijaviti u ured TZ-a, što većina i čini. Prijava gostiju ujedno će po prvi puta omogućiti da se na Barbanštini evidentira broj dolazaka i noćenja u objekte seoskog turizma. Kolić veli da je od travnja do kraja srpnja na Barbanštini prema prijavama ostvareno nešto manje od 10 000 noćenja, a većinu dolazaka čine Nijemci (75 posto). Slijede ih Austrijanci (8 posto), Britanci (5 posto), Nizozemci (4 posto) i ostali.

- Naše kapacitete većinom čine kuće za odmor i apartmani, a u manjoj mjeri sobe. Na našem području imamo 27 kuća za odmor i tridesetak apartmana. Nažalost nemamo potpune podatke o broju dolazaka i noćenja iz prethodnih godina kako bismo ih mogli usporediti s ovom godinom i dati ocjenu je li ova sezona lošija kako što su bila predviđanja zbog ekonomске krize. Od naših

iznajmljivača čujem da su zadovoljni popunjenošću svojih kapaciteta, pa smatram da će za naše privatne iznajmljivače sezona biti dobra, rekla je Kolić.

Turistička zajednica također je u zadnjih godinu dana pokrenula i tiskanje nekoliko prospekata koji se dijele u turističkom uredu koji je tokom ljetnih mjeseci veoma posjećen. Tiskan je Plan Barbana, a u tisku su prospekti o mednim točkama Barbanštine i suvenirima s ovog područja te Plan Općine Barban. Također je uoči Martinje

tiskan prospect o crkvici svetog Martina u Bičićima, a budući da je protekla godina obilježena u crkvenim krugovima kao godina svetog Pavla, tiskan je i prigodni letak o crkvici svetog Pavla između Želiski i Bateli, gdje je tijekom ove godine organizirano tim povodom nekoliko hodočašća. U pripremi je i prospect o pješačko-biciklističko-konjičkim stazama koje su, može se reći, prvi veći projekt TZ-a.

Pokrenut je odmah nakon njegova osnivanja, a prva je osmišljena staza Putem špilja od Barbana preko Grandići, Orihi i Gočana do Feštinskog kraljevstva kod Žminja. Udruga Baladakin iz Sutivanca pomogla je oko formiranja staze pod nazivom Putem mlinova od Sutivanca do doline Raše, a od Hrboki do mora i izvora Čažune pa sve do Puntere i nazad trasirana je staza nazvana Putem izvora. Sve su staze očišćene, a predstoji im unificirano označavanje uz objašnjenje prirodnih i arheoloških posebnosti koje se na njima nalaze. Ujedno se počelo i s uređenjem vidikovaca – na Krničkom vrhu kod Trli, na Sv.Ivanu kod Hrboki te ispod naselja Rebići na spustu prema moru, na kojima će se postaviti stol i klupe.

U godini dana postojanja TZ-a na nekoliko je mjesta postavljena smeđa turistička signalizacija – u Barbanu, u Bičićima za crkvicu svetog Martina te kod Želiski za crkvicu svetog Pavla. Slični će se smeđi znakovi postaviti i u ostatku općine gdje će se turistima ukazivati na spomenike graditeljske baštine, ali i ostale korisne sadržaje, zaključila je Kolić.

LJUDI OD BRAJAD: BLAŽ BRGIĆ, zaljubljenik u kampanju i brajde iz Bulići

BRAJDE SU MI KAKO DITE

Barba Blaž Brgić iz Bulići u svojem selu i okolini poznat je kao veliki težak i veliki zaljubljenik u brajde. Iako je već prešao sedamdesetu, nije mu još uvijek problem potegnuti po nekoliko kilometara do svojih brajad u Želiskima i tako svaki drugi dan. Kaže da to nije samo ljubav prema lozi, nego i vinu. Svaki list mora biti na svom mjestu, svaki grozd pomilovan...

Kako to da vam nije problem u tim godinama prijeći tolike kilometre do brajad?

- Ja pojden na noge u Želiske radi tega jer je po boški čisti zrak, teplo ni nikad, najden tu i tamo niku pečurkicu. To mi je tri kilometra puta. Tamo imamo njivu od dva hektara i 28 redi brajad. Volin brajde jer volin popiti vino. Ko ne he ne bih dela. Imamo crno i bilo grozje, a svi mi reču da ni takovih brajad u okolini. Ja he toliko volin da bih po cile dane bija u njima, a kada navečer moran poj doma, buden žalostan. Suze mi dojdu na oči kada he moran puštiti i doj doma. Iman nika pute osjećaj ko da su mi dite. Svaki drugi dan zbog njih gren u Želiske i nikad mi ni teško. Iman kuraja delati kad vidin da mi pomoru dica od brata. Oni su moja budućnost i za to mi ni ni teško.

Otkud tolika ljubav prema lozi i kampanji?

- Ja san čovik takov od siromaške fameje i to je normalno na selu da se čovik ubrne prema kampanji i da je zavoli. Tac Martin i mat Fuma nisu delali nidari, mučili su se na zemlji, imali su nas sedan dice. U Bulići na starini š nji ma smo ustali ja i brat Mario. Brat se uženija, a ja san usta neuženjen. Kada san dela u Raši, najviše san dela po noći u trećoj smjeni. Kad bih z dela doša doma, poša bih z ocon u kampanju. On me je navadija kako delati u brajdami, kako brajde veživati, i sve san to prihvaca jer san zna da ču tu ustati. I onda san he toliko zavolija. Pokle bih poša spati, pa navečer joped u rudnik. Sve je to bilo

teško, ali san svejeno to rado dela jer volin kampanju, a najviše brajde.

Vi i brat Mario već ste u nekim godinama. Koliko danas stignete raditi na zemlji? Obradujete li svu kampanju?

- Dok je moj brat bija zdrav, obrađivali smo svu našu zemlju, oko 14 ektari. Mi smo za sport pošli z vozom dopeljati voz sena. Još je i danas obrađujemo, a sada mi u svemu pomore sinovac. Uz brajde delamo i drugu

lika siromaština. Mi nismo bili bogata fameja. Nas sedan dice spali smo u jenoj kamari. Živili smo kako i ti drugi u malo hiži. Danas su hiže velike, mista je, a ni ljudi. Nikad je bilo obrnuto. Onda nismo imali ni teze, ni praščaci. Sve smo mi to pokle z velikom mukom uzidali i načinili si. Prvi u selu smo si kupili i traktor. Po meni poljoprivreda je najteže delo od svega, a najmanje je priznato. Tribalo bi biti najviše priznato jer zemlja daje hrani svim živim bićima i svi bimo je tribali poštivati.

Svi za vas govore da ste veliki težak. Vrlo mladi ste se i zaposlili?

- Kada je došlo vrime da se počne delati, dela san na pošumljavanju Deferencije poli Glavani. Onda san ima 14 lit i tu san dela lito dan. Tu san bija zaposlen bez radnega staža jer san bija maloljetnik. Prije nego san se zaposlja, finija san pet razredi osnovne škole. Z školom nis nastavija jer više ni bilo mogućnosti za školovanje i mora san poj delati. Pokle ča san dela za šume, san poša na Most Rašu, kadi san dela na asfaltiranju česti. Tu san dela lito dan i svaki san dan na delo hodija z delovci u kurijeri ki su delali u rudniku. Njihove su bušte bile malo deblike, pak san se namura na te bušte i poša san pitati za delo u rudniku. Budući da nis ima dosta lit za poj delati to delo, san upisa da iman dva lita više. To nidan ni provjerava i tako san počeja delati u rudniku. Ki

je maj moga, ni stija poj tamo, ali ja san poša. Kako još nisan bija služija vojsku, 1955. su me zvali u jugoslavensku armiju. Tri san lita bija u vojski, a služija san u ratnoj mornarici. Vojski nikad kraja, to je bilo dugo za poluditi. Prvo san bija u Puli, pak san lito dan bija u Divuljah poli Splita, pak san poša na školski brod Jadran i tu san bija do završetka vojnega roka. 1958. san se torna iz ratne mornarice i zaposlja se u Istarskim ugljenokopima u Raši, a kada su se oni ugasili, uzeli su me u Uljanik. Tu san dela do 7.7.1987. kada san poša u penziju.

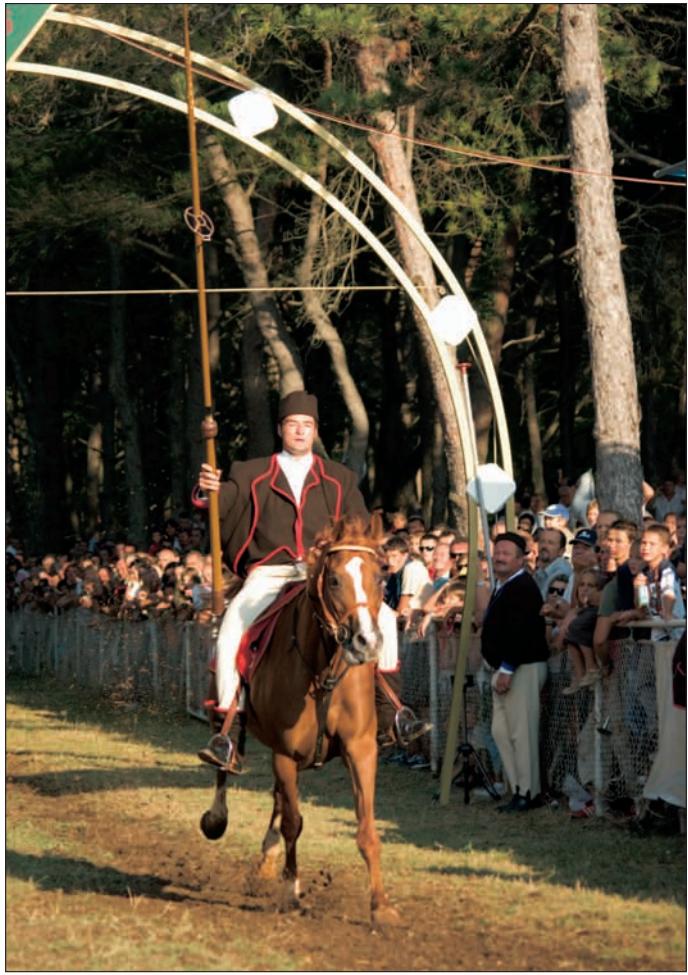
Kako je bilo nekad?

- Nikada se kampanja puno više delala nego danas. Danas u Bulići i okolini nidan više nima sredenu kampanju kako i mi. Danas je forši malo laglje jer imamo makinarije. Za našega vrimena, ki je imao vola za orati, ti je bija bogataš, a za konja bolje da i ne govorimo. Za naše pameti voralo se z drivenima vrgnji, a oni su se posuživali jer je bila ve-

kampanju, a doma imamo tri krave, dva gudića. Moran reći da i on voli kampanju koliko ja i brat i da jedan od najvećih, ko ne i najveći težak u okolini. Čin fini delati na delu, zajno je u kampanji.

Barbanski glasnik

RADNO VRIJEME:

*ponedjeljak, utorak srijeda: od 8 do 15 sati
četvrtak: od 13 do 20 sati, subota: od 8 do 12 sati
telefon: (052) 393 470*

ZAJEDNIČKI BRAVARSKO - TOKARSKI OBRT

VIKTOR

SUTIVANAC
Gorica 9
52341 ŽMINJ

Izrađujemo:

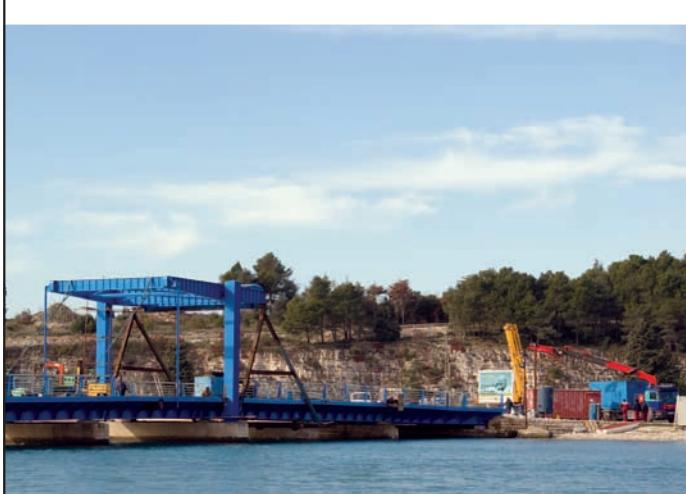
vrata, prozore,
ograde i portune
kovano i obično,
hale, nadstrešnice,
pokrivanje i oblaganje
panelima i limom te
završna limarija.

vlasnici:

Denis Roce
gsm: 098 862 817
Dorijano Roce
gsm: 098 372 579
tel. / fax: 052/567 180
tel.: 052/567 095

trgo *metall*

PROIZVODNJA I TRGOVINA D.O.O. - SUTIVANAC

Gorica 11b - 52341 Žminj * tel./fax: 052/567 209
www.trgometal.net * e-mail: trgometal@pu.htnet.hr

Izrada i montaža čeličnih konstrukcija

Usluge: - autodizalice
- kamionske dizalice
- samohodne platforme

Maloprodaja elektromaterijala i
kućanskih aparata u Žminju - tel.: 052/846 387

nove Istarske knjižare

d.o.o. za trgovinu i usluge
Pula

*Školske torbe, ruksaci, pernice,
uredski materijal,
informatička oprema,
namještaj ...*

*Novo
je novo*

DIST. CENTAR PULA, Rakovčeva 7

tel.: 052/540-806

fax: 052/541-806

tel.: 052/218-185

fax: 052/216-039

PODRUŽNICA U PULI, Giardini 8

tel./fax: 052/217-560

PODRUŽNICA U PAZINU, 25. rujna 32

tel./fax: 052/624-177

PODRUŽNICA U UMAGU, Trgovačka 4

tel./fax: 052/741-517

IZLOŽBE UZ TRKU NA PRSTENAC: ALIJA REŠIĆA, akademski kipar, živi u Hrbokima

USKORO HRBOČKA KIPARSKA KOLONIJA

Član Hrvatskog društva likovnih umjetnika Istre koji je svoju titulu stekao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, rođen je u Prijedoru, a za Domovinskog rata 1993. iz Zagreba je došao u Istru i tu ostao. Žene i konji su mu trajni izvor inspiracije. Kaže da to nisu jedini njegovi motivi, ali najčešće se u njegovoj ogromnoj hrbočkoj galeriji mogu vidjeti upravo skulpture žene ili konja. Inače, u dijelu preuređene stare kuće s ogromnim dvorištem i bazenom, gdje je uz galeriju uređen i stan, na svakom su kutku izložene skulpture raznih veličina i u raznim materijalima - od kamena, do bronce, keramike, stakla, željeza, drva i poliestera. Produktivnosti kod Alije ne nedostaje pa se više stvari radi odjednom i u raznim materijalima. Uvijek sve

bile.

Žene i konji su mu trajni izvor inspiracije. Iako kaže da to nisu jedini njegovi motivi, najčešće se u njegovoj ogromnoj hrbočkoj galeriji mogu vidjeti upravo skulpture žene ili konja. Inače, u dijelu preuređene stare kuće s ogromnim dvorištem i bazenom, gdje je uz galeriju uređen i stan, na svakom su kutku izložene skulpture raznih veličina i u raznim materijalima - od kamena, do bronce, keramike, stakla, željeza, drva i poliestera. Produktivnosti kod Alije ne nedostaje pa se više stvari radi odjednom i u raznim materijalima. Uvijek sve

mjesto nad Raškim zaljevom i odlučio u njemu ostati. Hrboki su mu se svidali jer su bili dovoljno daleko od gradske vreve, gužve, turista, prometa i buke. Kupio je dio stare kuće odmah do škole i preuređio je ne samo u svoj novi atelje, nego i dom jer je Alija u Hrbokima prijavio i prebivalište. Nikad nije požalio što se na to odlučio. Iako se u životu puno puta selio, što zbog životnih okolnosti, što zbog potrage za mirom, o seljenju više uopće ne razmišlja.

Presretan je što su ga prihvatali i Hrbočani koji ga redovito posjećuju, razgledavaju atelje i nove uratke. Iako se

ponekad ne razumiju, jer Alija još uvijek nije u potpunosti savladao čari istarskog dijalekta, komunikacija je odlična. Alija je u selu poznat i po organizaciji velike privatne fešte koja se održava za Praznik rada. Već pet godina sa svojim zetom za taj dan priprema feštu koju je nazvao Susret prijateljstva. Na zabavu nisu pozvani samo njegovi prijatelji, nego i mještani, tako da ne čudi što se na ovoj vrtnoj zabavi uz bazen, okupi i do 350 ljudi. Ove godine uz feštu se održala i konjička utrka, a svaki je natjecatelj

dobio prigodno priznanje kao uspomenu na taj dan. Inače, u Alijinom kortu na taj se dan održava gastro natjecanje, zabava uz pjesmu i ples uz druženje do kasno u noć.

Uz druženje, Alija se u ovom kraju i među ovim ljudima želi pokazati i na sebi svojstven način - kao umjetnik. Namjerava pokrenuti kiparsku koloniju u Hrbokima, za što već ima podršku Općine Barban, čiji bi se radovi izložili na otvorenom u Barbanu te po cijeloj općini. Ta bi kolonija, prema njegovim riječima, trebala startati već sljedeće godine. Isto tako, želja mu je da nekadašnja donja škola u Barbanu postane svojevrsni kulturni centar. Smatra da je taj prostor, gdje namjerava izlagati svoje radeve za Trku na prstenac, idealno mjesto za općinsku galeriju i druge kulturne sadržaje koji bi podigli društveni život u Barbanu i cijeloj općini. Uz galeriju, u tom bi se prostoru moglo održavati i raznorazne kreativne radionice.

Akademski kipar Alija Rešić, koji je preje osam godina svoj novi dom pronašao u Hrbokima i koji je većini poznat po skulpturi ispred pulske galerije Nemeš, ove će godine uz Trku na prstenac organizirati izložbu svojih rada u nekadašnjoj donjoj školi u Barbanu. Budući da ga je Općina Barban angažirala za izradu skulpture konja i jahača u prirodnjoj veličini, upravo u čast Trke na prstenac, koja će se postaviti u Barbanu, prije finalizacije želi da Barbanci dadu svoje mišljenje o njoj.

Stoga će na svojoj izložbi dati na uvid nekoliko skica skulpture uz koje će posjetitelji moći komentirati koja im se svida i zašto. Konačna verzija izradit će se u bronci. Uz skice buduće skulpture, ovaj bosanski kipar predstavit će i nekoliko svojih slika, također s motivom konja, koji mu je uz motiv žene najomiljeniji. Inače, za Općinu Barban već je izradio priznanja koja su podijeljena najuspješnijim vinarima na smotri vina Barbanštine koja se održala krajem travnja.

Ovaj umjetnik, član Hrvatskog društva likovnih umjetnika Istre koji je svoju titulu stekao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, rođen je u Prijedoru, a za Domovinskog rata 1993. iz Zagreba je došao u Istru i tu ostao. Svoje je radeve izlagao na brojnim skupnim i samostalnim izložbama, koje je od 1977. godine imao u Bosni, Hrvatskoj, Francuskoj, Njemačkoj, Švicarskoj i Srbiji. Njegove skulpture na otvorenom mogu se vidjeti i na mnogim drugim mjestima, a neke su se za vrijeme rata u Bosni izgu-

radi iz glave, a s radom ne počinje dok ga u potpunosti ne smisli.

Rešić se bavi i slikarstvom, ali i uređenjem interijera. Uređenje interijera mu je poseban guš i za njega je ono također jedna vrsta umjetnosti. Svoju stvaralačku i kreativnu snagu, što se uređenja interijera tiče, iskoristio je upravo u svom novom hrbočkom domu. Sav je namještaj sam izradio, odnosno preuređio. Većinom se radi o starim komadima namještaja koji su pod njegovim rukama poprimili potpuno novi izgled i dobili patinu starine. Kod uređenja kuće, nije htio sve poslove prepustiti majstorima jer je za njima uvijek morao nešto popravljati, a svoju svestranost može zahvaliti završenoj Školi primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu, Odjelu industrijskog dizajna i kiparstva.

U selo je prvi put došao prije osam godina. Kaže da se rijetko kada vraća kada nekud prođe, ali da su Hrboki bila iznimka. U potrazi za novim ateljeom, daleko od grada, prošao je kroz ovo

BARBANSKI HARMONIKAŠI: MIRO MARČETA, harmonikaš iz Borinići

TEŠKO JE ŽABU U VODU NAVUĆ

Na Barbanštini gotovo da nema fešte ili manifestacije koju svojim svirkom ne poprati vesela družina nekolicine barbanskih harmonikaša koji se već nekoliko godina druže i zajednički nastupaju na brojnim priredbama. Raspjevana i vesela družina, koju među ostalima čine Davor Ukota iz Glavani, Dušan Lješković iz Vodnjana, Nevenko Bulić iz Glavani i Romano Baćac iz Draguzeti redovito prima nove članove, a glavni je preduvjet uvijek biti spreman za feštu i zabavu. Ništa čudno za harmonikaše, koji su oduvijek slavili kao najveći zabavljači u društvu.

Već nekoliko godina barbanskom se društvu harmonikaša pridružio i Miro Marčeta iz Borinići koji je sedamdesetih i osamdesetih godina svirao po raznim sastavima na klavijaturama. Harmoniku i klavijature, nakon dvadeset godina nastupanja po brojnim zabavama, svatovima i feštama, ostavio je sa strane dugi niz godina. Harmonike bi se sjetio tek na obiteljskim feštama i posebnim prigodama, dok ga u društvo nisu pozvali barbanski harmonikaši. Tome nije mogao odoljeti, tako da se ponovno vratio u stari đir.

- Teško je žabu navuć u vodu. Da se ponovno aktiviran u muzičkim vodama nagovorio me je Davor Ukota. Daj, daj i tako je sve krenulo, tako da s harmonikašima nastupan već pet lit. Sada za svoj gušt pojden i na susrete harmonikaša koji se organiziraju u Barbanu, Žminju i Pagubicama, komentira Miro svoj novi glazbeni početak.

Kaže da je harmoniku prvi put zasvirao s 16 godina. Počeo je samoinicijativno, a prve lekcije dao mu je poznati narodni svirač na Barbanštini Josip Iveta iz Melnice koji je mnoge naraštaje naučio svirati na instrumentima. Međutim, Miru ta poduka nije bila dovoljna, pa je upisao glazbenu školu u Puli kod profesora Stanka Mihovilića.

Nakon odsluženja vojnog roka, u slobodno je vrijeme počeo svirati po svadbama kako bi si nešto dodatno zaradio. Najprije je svirao u sastavu koji se zvao Akordi. U njemu se zadržao najduže - 15 godina. Taj su sastav uz Mira činili Dragan Brkić, Marijan Zenzerović i Anton Lekaj. Sviralo se po terasama većinom za vrijeme turističke sezone i to u Medulinu, Poreču, na Crvenom otoku i na puno drugih mjeseta. S godinama mijenjali su se članovi sastava, a nakon 15 godina nastao je novi pod nazivom M&G. Taj je svirao po svadbama i feštama još nekoliko godina, a onda se ugasio. Miro je tada zajedno s Perom Đanićem iz Pule osnovao duo pod nazivom Kumpari koji je svirao još dvije godine. Nakon toga ovaj se harmonikaš povukao jer se polako zasitio takvog života.

Kada se sjeća tih vremena, ne može izdvojiti neku posebnu zgodu jer, kako kaže, bilo ih je pregršt. Bilo je tu zecancije i dobrog provoda, ali i brojnih neprospavanih noći. Kaže da se cijelo ljeto ne bi spaval. Ujutro bi se radilo na poslu, a nakon posla se odlazilo na gaže po terasama, feštama i zabavama, ako se željelo zaraditi koji dinar.

- Sjećam se kada smo svirili u Funtani, da bimo do ponoći svirili na terasi, a od ponoći do tri u baru. Ujutro se tribalo dignuti za poj na delo u Uljanik. Ni mi bilo teško jer san u to vreme usput si zaradija i po dvi Uljanikove plaće, prisjeća se ovaj harmonikaš koji sada harmoniku svira samo za svoj gušt.

Na KRIZU ne možemo utjecati...

ali na SMANJENJE troškova možemo...

Telekomunikacijski sustavi bazirani na VoIP rješenjima Vam omogućuju do sad nezamislive uštede...
UZMITE IH!!!

- Poverite fiksnu komunikaciju nama, ušteda je garantirana!!!
- Mogućnost VPN brojeva za udaljene lokacije, sa **besplatnim pozivima!!!**
- Pružamo kompletну profesionalnu komunikacijsku uslugu po nezamislivim cijenama
- Bez pretplate, bez ugovorne obveze, bez komplikacija
- Višestruke uštede na međunarodnim pozivima

TEHNOLINE

PULA, KAŠTANJER 5,
TEL.: 052/350-000
WWW.TEHNOLINE.HR

TABLICA UŠTEDE

DRŽAVA	T-CO..	TEHNOTEL
HR	0,28	0,18
EU	2,25	0,35
SAD	4,27	0,59
SRB	2,25	1,08
BiH	2,25	1,08
AUS	4,27	0,59

USUSRET FEŠTI SMOKVE I SMOKVENJAKA: MIRJANA PRGOMET iz Prnjani

SMOKVE KAO INSPIRACIJA I BREND

Kada je prije tri godine nastupila na prvoj Fešti smokve i smokvenjaka u Barbanu, Mirjana Prgomet iz Prnjani nije ni slutila koliko će njeni proizvodi od smokve postati popularni i cijenjeni. Ta je smotra domaće zimnice, gdje se svake godine uz tradicionalne smokvenjake, izlažu slatki proizvodi od smokava, od marmelade, slatkoga, octa, rakije do kolača, poslužila kao odlična promidžba i od smokve i smokvenjaka napravila barbanski brend.

- Kad sam prvo leto šla na smotru, doma su me pitali da ča grem tamo. Nisan ni došla do Place to leto, već sam sve prodala. Drugo leto već su me ljudi poznali i došli su sami iskati moje smokvenjake, a posebno moje slatko, čiji sam recept sama smislila. Pokle tega počela sam nastupati i na drugima smotrami. Bila sam u Livadami na smotri tartufa, u Poreču na božićnem sajmu i na puno drugih mjesti. Svaki me put iznova iznenadi kako me ljudi znaju. Jeni su čak iz Slovenije znali ke proizvode imam i baš su mene iskali. To mi je veliko zadovoljstvo. Sve se to desilo zbog Fešte smokve i smokvenjaka, kaže Mirjana koja je iskoristila mogućnost besplatne promocije i stvorila svoj krug kupaca. Pohvalila se da su njezini proizvodi otišli čak u Bruxelles te da je za njih dobila od Općine Barban certifikat o kvaliteti proizvoda u sklopu projekta „Razvoj smokvarstva i proizvoda od smokava na području Općine Barban“.

Ona je zimnicu spremala i prije, a smokve je preradivala u marmelade, slatko i smokvenjak. U posljednjih nekoliko godina, budući da su njeni proizvodi itekako traženi, Mirjana smislila nove recepte na bazi ovog voća. U Barbanu je već predstavila svoju rakiju od smokava, a ove godine namjerava iznenaditi nečim novim - vinom od smokava. Kao svaki pravi kuhar ili proizvođač, svoje recepte nikome ne odaje. Samo kaže da ih smislja sama, a ideje dolaze spontano. Najčešće pronađe neki stari recept u nekoj zaboravljenoj kuharići, pa ga potom doradi po vlastitoj želji.

Otkad je postala poznata u gastro krugovima, obim posla u njezinoj se kuhinji za vrijeme sezone smokava itekako povećao. Često nema toliko voća, koliko ga preradjenog uspije plasirati na tržiste. U pomoć joj priskaču susedi, koji joj rado poklanjam smokve, te otac i suprug.

- Stvarno imam dobre susede ki znaju ča sve delan od smokve i kada je vrime za he brat, svi mi he donose. Kada se zakotrljala ova priča oko smokve, posadila sam nekoliko sadnica, a u planu imam još he posadit. Isto tako, svi su mi preporučili da otvorim vlastiti obrt, ali za to triba puno šoldi. Još ćemo vidit ča će od svega tega biti, kaže Mirjana.

Smokve, koje su joj omiljeno voće, moraju se odmah preraditi. Kaže da one ne trpe čekanje te da u roku od

osam sati, otkad se uberu, moraju biti u staklenici. Stoga Mirjana ponekad i cijele noći izgubi za štednjakom pripremajući slastice koje privlače toliki broj ljubitelja slatkog. Ne namjerava stati, a u planu ima već imala neke nove recepte, koja je ipak zadržala kao svoju malu tajnu.

Mirjanini recepti od smokve

Ocat od smokve

Smokve se stavljaju u vodu, dodaje im se malo šećera, a potom se puste da se ukisele. Smokve tako moraju odstajati minimalno deset dana, a što više stoe to je okus octa intenzivniji. Na kraju se tekućina ocijedi i spremi u staklene boce.

Vino od smokava

Ovaj novi recept stvar je Mirjanina trenutka inspiracije i ne želi ga nikome dati. Jedino nam je rekla da ga čine dva bitna sastojka - smokve i vino.

Marmelade od smokava

Mirjana radi nekoliko vrsta marmelada od smokava u koje ne stavlja konzervans. U njezinom assortimanu slatkih staklenki nalazi se marmelada od smokava i dunja, od smokava i šljiva, od smokava i jabuka i mnoge druge. Kod marmelade najbitniji je da je omjer šećera 20 posto u odnosu na voće. Marmelada se mora kuhati sve dok ne postane želatinozna, a nakon što se stavi u teglice, na vrh se pokapa rakijom kako se tokom skladištenja ne bi pokvarila.

Rakija od smokava

Ima nekoliko načina kako napraviti dobru rakiju od smokava. Mirjana je u nekoliko navrata pokušala napraviti destiliranu rakiju od tog voća, ali joj se nije sviđao okus. Stoga je ostala kod svog starog recepta po kojem se u lozovaču stavljaju smokve i šećer. Staklenka s tim sastojcima mora odstajati 40 dana na suncu, a onda se rakija procijedi i spremi u staklene boce.

Slatko od smokava

Mirjanina uspješnica svakako je slatko od smokava koje se odlično sljubljuje sa svježom skutom i sladoledom od limuna te panacottom. Cijele smokve peku se zajedno sa šećerom dok ne puste svoj sok. Potom se spremaju u staklenke. Više od ovoga, iz Mirjane nismo uspjeli izvući jer recept za slatko ne odaje nikome.

Smokvenjak

Smokvenjak po tradiciji Mirjana radi sjeckanjem suhih smokava koje potom umjesi u hljepčiće koje na kraju oblikuje uz pomoć soka od grožđa ili rakije. Ovakvi se hljepčići još daniima suše, a skladište se na suhom mjestu umotani u masni papir.

OVČARSTVO NA BARBANŠTINI: MARIO i ANITA RADOLA iz Hrboki, MARKO KOLIĆ iz Šajini

LIPO I TRUDNO DELO Z OVCAMI

Poljoprivreda i stočarstvo na Barbanštini su stoljećima bile najglavnija djelatnost. Prehranjivale su obitelji, višak bi se prodao da bi se popunio kućni budžet i da bi se kupilo ono što se nije moglo proizvoditi kod kuće. Uz krave i koze, gotovo da nije bilo barbanske obitelji koja u svojoj štali nije držala i ovce. Danas je zbog drugačijeg načina života, situacija u potpunosti drugačija. Prava je rijetkost naći nekog od uzgajivača ovaca na ovom području.

Na Barbanštini ih ima tek nekoliko, a među njima su Marko Kolić iz Šajini, Dean Kožljan iz Goleševa, Mario Radola iz Hrboki i Bepo Broskvar iz Prnjani, koji su i članovi udruge uzgajivača istarske ovce pod nazivom Istrijanka koja uzgajivačima omogućuje da lakše kontaktiraju s institucijama koje su im potrebne, ali i radi dobivanja poticaja. Naime, uzgajivači ove pasmine ovaca po janjetu dobivaju poticaj od 350 kuna.

Mario i Anita Radola iz Hrboki

MARIO i ANITA RADOLA iz Hrboki ovčarstvom su se počeli baviti još 1994. godine, a glavni razlog bila je dodatna zarada. Nekad su u svojim štalama imali i do 70 grla ovaca, a sada ih imaju 28.

- Bila je mižerija, a kampanju smo vajk delali. I danas je isto tako, a meni i ženi u svemu pomore sin. Budući da ni ja ni žena ne delamo na delu, u ovčarstvu smo vidili dodatnu zaradu zbog mlika i sira koji se izuzetno cijeni i koji se more dobro prodati. Počeli smo držati istarsku ovcu jer je ona naša autohtona pasmina, a osim toga je najmlječnija, kaže Mario Radola.

Radola objašnjava da mnogi misle da se ovcama lako baviti, međutim to je daleko od istine. Lakše je doduše nego držati krave jer su one veći dio godine na paši pa im nije potrebno osigurati toliko krme. Međutim, jutro svakog ovčara počinje jako, kako rano - već oko 4 ili 5 sati ujutro kada se ovce iz štale tjeraju na pašu. Oko podneva se vraćaju, pa se popodne ponovno tjeraju van do navečer. Kada se obavi mužnja i sve što je potrebno u štali, dođe i ponoć. I tako svaki dan.

Obitelj Radola mlijeko od svojih ovaca ne prodaje, već proizvodi vlastite sireve. Na dan naprave po dva kilograma sira, odnosno godišnje od 250 do 300 kilograma. Imaju stalne mušterije, tako da brige oko viška sira nema, iako, kako kaže Anita Radola, ekomska kriza se osjeti jer sve manje ljudi naručuje.

- Po meni je prednost imati ovce, a ne krave jer je s ovcama lakše delati. Osim tega ovčji je sir na većoj cijeni od kravlje. Za nje ga po kili moremo dobiti više od sto kun, dok se za kravljii cijene kreću oko 40 kuna po kili. Janjci su isto tako na cijeni, a mi he imamo oko dvajset na lito sada kada imamo manje glav ovaca. Jedino od vune nimamo nikakve koristi jer za nju nema nikakvega otkupa, govori Mario. Kaže da će usprkos tome, zato što su on i supruga u nekim godinama,

polako smanjivati broj ovaca jer više ne stižu kao prije. To se doduše ne bi po njima reklo, budući da uz ovce, drže i svinje, obrađuju masline i vinograd i uzgajaju povrće za svoje potrebe.

Sličnu nam je priču ispričao MARKO KOLIĆ iz Šajini koji je najveći uzgajivač ovaca na Barbanštini. U svojoj štali ima 210 glava ovaca koje mu, narančno, nisu jedina djelatnost. Marko uz cjelodnevnu brigu o ovциama, brine i za kampanju.

- Bavimo se s tin već 13 lit, pokle san usta doma. Ovce je nikad imao moj

Marko Kolić iz Šajini

tac, a i u Šajini ni bilo fameje kadi se nisu držale ovce. Ja ne znan ko je danas na Barbanštini sve skupa 500 ovac. A to je teško delo jer š njim moraš biti 24 ure na dan. To je isplativo delo, ali ga čovik mora voliti. Ko ne, bolje da nanke s tin ne počne, priča Marko. Kaže da su njegove ovce registrirane u stočnom fondu i imaju svoju markicu, a redovito se kontroliraju i uzorci mlijeka budući da ga otкупjuje mini mljekara Vesna-Loborika iz Loborike. Ne žali se na plaćanje. Otkupna cijena je 11 kuna, a na mlijeko se dobiva i poticaj od države od 1,85 kuna po litri, kaže.

Po njemu je kod ovaca najisplativije mlijeko na kojem se da zaraditi, stoga većinu i prodaju. Dio ostave za proizvodnju svojih sireva. Svaki drugi dan proizvedu oko 8 kilograma sira, a mjesечно i do 300 kilograma koje prodaju stalnim mušterijama. Većinom je riječ o većim narudžbama. Dobro se da zaraditi i od janjadi koju u cijelosti prodaje jednom otkupljivaču u Dalmaciji. Žali se da u Istri za janjad ne postoji otкупna stanica te da je jedan od ciljeva udruge Istrijanka od Agencije za ruralni razvoj Istre ishodovati da se to omogući domaćim proizvođačima.

- Baviti se z ovciama ni lako i spi se par ur na dan. Ujutro se dižen oko četiri ure, a gren spati tek u ponoć. Puno njih me je pitalo ko gren spati popodne, a ja san njin rekla da nikad popodne ne spin. Po liti je još napornije jer je to vreme mužnje. Ni lako ni zimi kada se janje janjci. Mi he imamo oko dvisto na lito, a kada se ojanje najteže je znati čigovi su i kemu je ka mati, a to je jako bitno kako bi ga ona prihvatile. Svejeno mi je zadovoljstvo delati to delo i pensan da će se i u budućnosti s tin baviti dok god buden mogu, rekao je Marko.

FALI NAN ISTARSKA KLIMA

Marija i Karlo Perčić već 39 godina žive u Kanadi, ali se još uvijek rado vraćaju u svoj rodni kraj – Barbanštinu, gdje redovito provedu po dva mjeseca godišnjeg odmora. Karlo je rodom iz Jurićev Kala, a njegova supruga iz obližnje Melnice. U Jurićev Kalu imaju i obiteljsku kuću koju su počeli graditi prije tridesetak godina, a sada je dovršavaju jer za vrijeme svojih penzionerskih dana namjeravaju više boraviti u Istri, a o preseljenju u domovinu razmišlja i jedan od njihovih sinova.

Kada ste otišli u inozemstvo i zašto?

- Karlo: Pošli smo u Kanadu prije 39 let na 18. sedmega. U to smo vreme bili zaručeni, a ja sam poša prvi, pak je Marija došla za namon. Prvo smo bili devet mjeseci u Trstu u kampu, a pokle smo pošli za Kanadu. Za Kanadu smo se odlučili jer je u to vreme dosta ljudi iz Jurićev Kala hodilo ča. Danas mi se para da nisan pogrišija jer u to vreme puno je ljudi iz ovega kraja pošlo u svit, jer je bila slaba ekonomska situacija. Da sam ima neki stan ili hižu, vjerojatno ne bin bija poša ča iz Istre. Nismo imali kadi živit i nismo imali s čin hižu uzidat. Ja sam onda ima 21 lito, a Marija 17.

Bili ste jako mladi. Kako su reagirali vaši roditelji na tu odluku?

- Karlo: Ja nis ninemu niš rekla jer me ne bi bili puštili. Pogotovo otac i onda najvjerojatnije ne bin bija ni poša jer bi on bija učinija sve da ustanen. Bilo nas je pet dice, a ja sam mu bija miljenik. To jutro kada sam poša, pozdravljiva sam samo brata ki je još na po spa. Nisan ni njemu niš rekla radi starijih. Bija sam donesa čvrstu odluku i gotovo. Stisa sam mu ruku i rekla doviđenja. Kad sam bija u Trstu, utac me je doša vidit i ni me više nagovara da se tornan. Tada sam mu obeća da će se tornat za pet let. To sam obećanje i održa. Torna sam se i počeja zidat kuću u Jurićev Kalu, kadi smo sada, i mislja sam čvrsto ustati. Počeja sam delat u Tehnomontu. Ali onda sam vidija da mi ne gre dobro i odlučija sam joped pojt nazad.

- Marija: Moji roditelji nisu bili oduševljeni, ali puštili su me jer smo bili zaručeni. Utac mi je mora dat pristanak jer sam bila maloljetna. Karlo je poša prija mene da vidi kako je u kampu, a pokle sam mu se pridružila. Utac me je dopelja u kamp. Tu smo se zajno i uženili u crikvi

i u općini.

Kamo ste otišli i kakav je bio prvi susret s novom državom i novom kulturom?

- Marija: Najprije smo došli u Prestonu u provinciji Ontario. Tamo smo bili malo vrimena, pa smo pre-

U čemu osjetite najveću razliku između Kanade i Hrvatske?

- Karlo: Velika je razlika u klimi i na to smo se najteže privikli. Na početku nan je bilo teško, ali sada smo se navikli. Tamo su zime duge i hladne i ni niš čudno kada snig pade u peten mjesecu. To je poli njih normalno. Najgore je, kada ujutro moraš poj na delo, a vani vijavica i snig. Lito je nikakvo, tako da u našen malen vrtlu, ča ga imamo uz hižu, ne uspijevaju nanke pomidori. Kada san doša u Calgary, ljudi su delali goli na 15

selili u Kitchener i tu smo bili do 1975. Onda smo bili u Istri jeno leto, pak smo se joped tornali u Kitchener i tu smo živili do 1980. Onda smo se preselili u Calgary, u provinciji Alberta, kadi živimo i danas u obiteljskoj hiži. Najteže se je na početku bilo naviknut na novi jezik. To je englesko govorno područje, a engleski smo prije tega malo kadi čuli. Jezik smo silom prilika morali naučit u kontaktu s ljudima i priko televizije. Mlađima to ni problem, ali kod nas se još vajk osjeti strani naglasak.

Gdje ste se zaposlili, što ste radili? Radite li još uvijek?

- Karlo: Još vajka delamo ja i žena. Ja sam po struci varioc, a prije nego smo pošli u Kanadu dela sam tri i po leta u Uljaniku, tako da sam to delo dela i tamo, ali sam mora pasati određene kvalifikacije. Kuntenat sam s delon i dobro sam to plaćen.

- Marija: Ja delam samo po radnega vremena i to u bolnici u rodilištu kao asistent. Otkad smo došli u Kanadu, promijenila sam puno poslova. Na početku sam delala u konfekciji u tekstilnoj industriji.

stupnjevi, njima je to bilo teplo. Zato nan najviše fale naša lita i to je ono ča me najviše vuče doma.

Družite li se u Kanadi s drugim Hrvatima?

- Karlo: U Calgariju ima malo Istrijana. Družimo se s našin ljudima koliko moremo, ali to je slabo. Prije je Hrvata u Kanadi bilo manje, ali to se promijenilo nakon ovega zadnjega rata kada he je puno došlo gori. Dosta ljudi nas Istrijane drži Talijanima. Niko vreme imali smo istarski klub ki je okuplja oko 100 do 200 ljudi. Imamo hrvatsku crikvu pa se ljudi tamo vide. Mi smo naše troje dice naučili hrvatski govorit, pisat i čitat.

Namjeravate li se vratiti u Istru za stalno?

- Karlo: Sigurni smo da ćemo se kad-tad tornat. Zbog tega smo prija dva leta odlučili zgotoviti kuću ku smo počeli gradit prija toliko let kada smo došli nazad, ali je nikad nismo finili. Sada u Jurićev Kalu provedemo po dva mjeseca godišnjega odmora i pridruže nan se dicu sa svojim familijama. Kada pojedemo u penziju, vjerojatno ćemo se tornat. Imamo tu želju, ali nikad se ne zna.

TRUNJA DO STO LIT: KATA PERCAN, 100 lit manje 2 miseca, iz Raklja, živi na Melnici

NI BIJA LAK ŽIVOT, A DANAS JE LUŠECA

Teta Kata Percan, koja je zadnjih 11 godina svog života provela na Melnici u domu svoje kćerke Danice, trebala bi, ako je zdravlje i dalje posluži, 18. listopada napuniti stotu godinu. Na pitanje kako je, spremno odgovara: „Hvala Bogu dobro san, zdravlje me služi“. Kaže da je u životu prošla puno „tega slabege i da se nikad ni živilo tako lipo kako i danas.“

Gdje ste rođeni i u kakvoj obitelji?

- Rođena sam 1909. lita u Jovići, a djevojačko mi je prezime bilo Šegota. U Jovići sam živila dok se nis uženila. Uženila sam se sa 22 lita u Rakalj. U fameji nas je bilo sedan i svi smo skupa živili. Danas mi je od brati i sestri živ jedino brat ki стоји u Južnoafričkoj republici u Johannesburgu kadi je usta kada se je uženija. On je od mene mlađi devet lit. Bile smo tri sestra i dva brata. Svi smo skupa spali i živili u jenoj sobi i ni nan portalno. Ni bilo kako i danas. Danas se стоји u lušeci.

Koji vam je događaj iz djetinjstva najviše ostao u pamćenju?

- Bila sam mala, ali se domišljaj kada smo morali poj u Moravsku jer je u naše kraje doša rat. Svi smo pošli osim oca ki je usta doma. Za to vrime moj je otac bija na Krničken Portu kako stražar. Doša nas je par puti viti u Češku. Ki živ, ki mrt, sve su nas regrutali i z vozi smo pošli na vlak u Pulu, a onda u Moravsku. Imala sam tri lita onda. Domišljaj se da smo tamo bili tri lita. Nikad boljega naroda nis vidila od onega tamo. Tako su nas lipo primili i ugostili da to čovik nikad ne zabi. Poli njih se bolje živilo. Bili smo po famejah i pomogli smo njin u kampanji. U hiži su za nas prontali dvi sobe. Domišljaj se da su kušine imali od guščjega perja. Oni nisu imali kako i mi grozja i ulike, ali su imali puno drugoga voća, imali su dvi fabrike kadi se je dela cuker i likeri. Nikad takove kampanje se ni poli nas delalo. Z konji se oralo, čuvale su se krave, pomogli su njin naši ljudi žeti. Lipo nan je bilo tamo.

Kako je bilo kada ste se vratili kućama?

- Kada smo se tornali doma, naši smo Taliju. Onda sam imala sedan lit. Otac brižan ni se moga sam tenditi kako

rabi za hižu i kampanju, pa je bija veliki joh. Sve je bilo zapušteno. Valjalo je delati ko će biti kruha. U tri lita ni se niš kopalno, ni oralo. Joped je tribalo početi.

Jeste li pohađali školu?

- Škola je u moje vrime bila u Krnici i hodilo se na noge. Ni bilo kurijere ni auta. U školu je bilo najteže doj i poj. Hodilo se ko je pada daž, ko je bilo zima. Po takoven vrimenu sam počela biti bolna, pa je moj otac rekao da je najbolje da finin z školom. Pasala sam tri razreda i znan pisati i čitati. Nikad se nis dan za mene ni mora potpišivati u banki ili pošti. Učilo se je sve na talijanski. U tu su školu hodila sva dica z Proštine, Kavrana i oko Krnice. Puno nas je bilo. Uz školu dica su vajk pomogla u kampanji. Mi smo onda sijali šenicu, žito, fermentun, sadili smo kumpire, arbitu, sve ča nan je rabilo. Ni se onda živilo bez blaga. Držali smo ovce, koze, krave i tovare.

Kada ste se udali?

- Imala sam 22 lita kada sam se uženila u Rakalj. Pokojni muž mi se zva Jakov Percan i bija je pomorac. Bija je kuhan, a pokle timunjer na brodu. Nikad mi niš grdo ni rekao, vajk smo se poštivali i volili. Kupili smo zemlju u Krnici, uzidali si hižu u Raklju. On je, pokle ča više ni bija na brodu, dela u čitaonici u Krnici i predava je dici ka su hodila za pomorce. Bija je od mene stariji skoro 12 lit, a takali smo se ženiti kada je bija na moru. Ima

je sestru uženjenu u Joviće i ona mu je lipo govorila o meni i tako smo se uženili. Jako smo se volili, i srce mi je puklo kada sam čula da je ima nesriču u Crvenen moru kada je bija na brodu. Pa je s nikolicu metri visine i polomila noge. Dovedli su ga u Trst u bolnicu kadi se je ličila lito dan. Svi smo ga hodili gledati. Pokle tega više ni bilo za brod, mu nisu dali da gre više navigati i poša je u penziju. Bilo je to 1932. lita.

Koliko ste imali djece i kako ste prehranjivali obitelj?

- U to vrime bili su veliki porezi i tribalo je delati. Tribalo je dicu školovati. Ja sam bila doma, a on je dela. Vajk smo delali u zemlji, z matikon na ramenu. Imala sam sedan dice, tri mi he je umrlo kada su bili jako mali, a jena ščer s 14 lit. Danas su mi žive tri ščere. Ni tega ča se ni delalo da bi se prehranilo fameju. Domišljaj se da se je sve delalo na srp i kada su došle prve makine. Prije se je žito tuklo z štapi, a pokle su došle vršalice. U malin smo hodili u Krnicu, a pokle se je hodilo i u Barban na tovari. Na Blazu je isto bija malin ki ni vajk dela. Tu smo hodili robu prati. Ni bilo lak život.

Da li vam fali Rakalj i kako vam je u Melnici?

- U Melnici mi je jako lipo jer se ode za mene brinu šči i zet. Jako mi fali Rakalj i fala mojoj ščeri če me je uzela h sebi i ča me još popelje tamo na groblje. Tamo sam poznala puno ljudi i puno me njih još i dan danas zove i pita me kako san. Fali mi jako i crikva u Raklju jer sam vajk volila hoditi u crikvu, a najlipša mi je bila procesija za Tilovo.

Uskoro ćete proslaviti 100. rođendan. Koji je vaš recept dugovječnosti?

- Želin sven narodu dobro i niš slabega. Ja u životu sam puno tega grdega pasala, ali sam steši dočkala 100 lit jer je Bog tako odlučja. Vajk triba gledati svoja posla, delati i ne hoditi po tuđih hižah.

Kako vas služi zdravlje?

- Fala Bogu san dobro i niš mi ni. Samo me noge više ne služe kako i nikad, ali mi pomore šči kada mi rabi. Još da mi je Rakalj bliže...

MLADI I SPORT: GORAN BATEL (23 god.) i DENI MAROVIĆ (11 god.), vozači Quad kluba Barban

QUADOVI ZAVLADALI BARBANŠTINOM

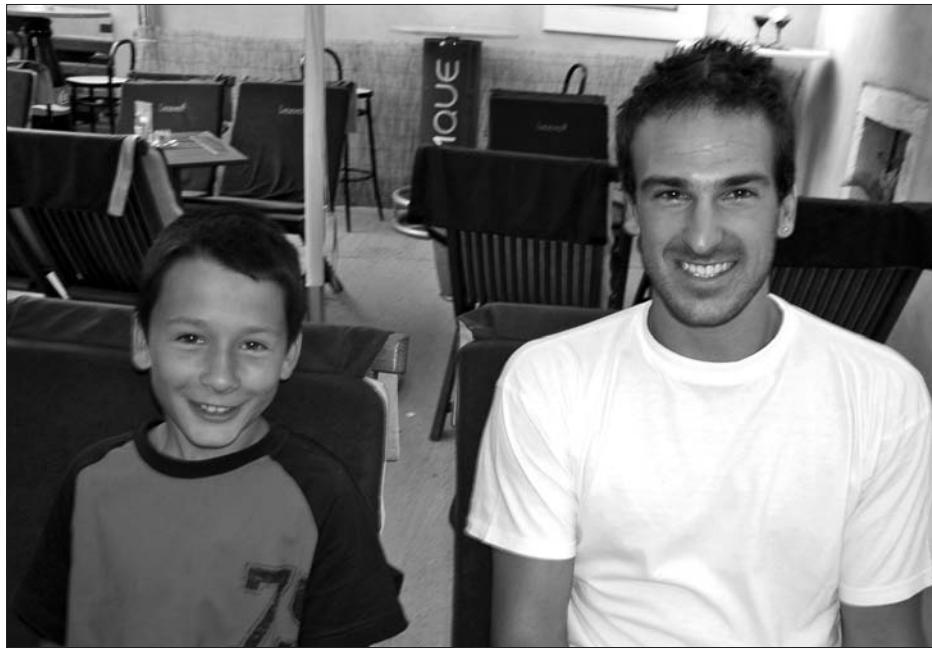
U posljednjih nekoliko godina na Barbanštinu je na svakom koraku vidljiv novi trend – četverocikli ili kako se popularno nazivaju quadovi. Bilo da je riječ o sportu, adrenalini, čistoj zabavi ili rekreaciji - quadovi su zavladali Barbanštinom. Velik broj mladih kupio je ove četverocikle koji su idealni za vožnju kroz prirodu po svakavim terenima, ali i natjecanja. Svoju zabavu htjeli su podijeliti s drugima, oformivši prvi quad klub u Istri.

Jedan od začetnika ideje o osnivanju kluba i pripremanju staze na Bundanovcu za službena natjecanja je 23-godišnji Goran Batel iz Šugari koji je, što se quada tiče, više od entuzijasta. On i grupica njemu sličnih početkom godine osnovali su Quad klub Barban, čiji je osnovni cilj bio promovirati ova vozila, ali i pripremiti Barbanštinu za natjecanja s tim vozilima na Bundanovcu, nekadašnjem poligonu za utrke terenskih vozila, poznate kao Off-road 4x4 Barban.

U međuvremenu je ovaj klub, koji broji četrdesetak članova, organizirao pozivnu utrku za prvenstvo Hrvatske u quadovima, prvog vikenda u travnju, koja je poslužila za licenciranje staze. Staza je nakon te utrke dobila potrebnu licencu na tri godine kojom se uvrštava u raspored prvenstvenih utrka Hrvatskog motociklističkog saveza. Prvenstvena utrka na prvoj takvoj stazi u Istri održala se 26. srpnja. Najveću potporu u organiziraju ovog događaja pružili su Hrvatski motociklistički savez te Općina Barban koja je velikim dijelom i sponzorirala ovu sportsku manifestaciju.

- Prije nego sam počeo voziti quadove, vozio sam motokros. Kada sam prije četiri godine kupio prvi quad, u potpunosti sam se preusmjerio samo na ta vozila. Uvijek sam volio ekstremne sportove, tako da quad za mene nije nikakva novost. Quad za mene nije samo zabava i razbribriga, već i posao, jer vodim grupe turista u obilazak quadovima i buggyjima po Istri za tvrtku Motostyle iz Pule. Ljudi koji jednom odu s nama na takav izlet, nikad više ne zaborave kakav je to osjećaj, ali onda se vozimo polako. Poslije toga uvijek se vraćaju, pa nije ni čudo da je lako postati ljubiteljem quada, kaže Batel.

Goran se u budućnosti ne želi quadovima baviti samo za zabavu, već želi sudjelovati na službenim natjecanjima. Nada se da će već sljedeće

godine okusiti kako to izgleda. Kaže da to nije isplativ sport, ali da njemu nije cilj zarađivati, već u svemu još više uživati. U međuvremenu, dok i sam ne postane jedan od vozača na prvenstvenim utakmicama, na sebe je preuzeo obvezu trenera jednog od najmlađih članova kluba, Denija Marovića iz Manjadvorci.

Jedanaestogodišnji Deni se već ove godine počeo natjecati na službenim utrkama i trenutno zauzima drugo mjesto u ukupnom poretku državnog prvenstva u svojoj kategoriji – klasa Q1 do 50 kubika.

- U quadu najviše volim skokove i brzinu. Nije me strah i uživam u tome. Jako mi je lijepo što mogu sudjelovati na natjecanjima, jer putujem po Hrvatskoj i upoznajem druge vozače. Želim se time baviti i u budućnosti, kaže Deni.

Prvi je put nastupio na utrci koja se na proljeće organizirala u Barbanu, potom je u Krašiću kraj Jastrebarskog sredinom svibnja zauzeo 4. mjesto, u Radobolu kraj Krapine krajem svibnja 3. mjesto, u Orijevcu kraj Slavonskog Broda početkom lipnja 5. mjesto, a na stazi u Svetom Ivanu Zelina u lipnju 3. mjesto. Čeka ga još nekoliko utrka, jer sezona u quad natjecanjima traje od proljeća do jeseni.

- Zasad treniram samo Denija, a za natjecanja je interes pokazalo još nekoliko naših vozača. Trenira se četiri puta na tjedan. Nakon razgibavanja odlazi se na stazu koju se mora proći nekoliko puta. S Denijem radim na prilagođavanju brzine, skokovima i sličnome. Nadam se da će nas ubrzo biti i više, zaključio je Batel.

ENDURANCE: ŽELJKO RADOLA, hrvatski reprezentativac u endurance jahanju

IZ HRBOKI NA BALKANSKI KUP NA TARI

Istra do ove godine nikad nije imala reprezentativce u konjičkom sportu. Međutim, barbanski jahači, koji se natječu u utrkama u daljinskom jahanju, odnosno enduranceu, to su promijenili. I to upravo jahači iz konjičkog kluba Manjadvorci koji su predstavljali Hrvatsku na međunarodnoj utrci u enduranceu u Srbiji sredinom kolovoza. Jedan od njih je mladi Hrbočan Željko Radola koji je postigao odlične rezultate na dosadašnjim državnim natjecanjima u enduranceu, odnosno u sklopu Croatia cupa gdje uvjerljivo cijelu sezonu drži prvo mjesto. Radola je ujedno ove godine na kvalifikacijama izborio drugu godinu za redom nastup na Trci na prstenac.

Kako komentiraš to što si postao jedan od prvih istarskih reprezentativaca u konjičkom sportu i što očekuješ od međunarodnih natjecanja?

- Presretan sam i to mi je čast. Ja i Petra Šebelić također iz našeg konjičkog kluba, koja je ujedno proglašena najboljim mentorom u državi, imat ćemo priliku nastupati s jahačima iz drugih zemalja – Rumunjske, Bugarske, Turske, Bosne i Hercegovine, Makedonije, Grčke te Crne Gore na prvom kolu Balkanskog kupa na planini Tari. Drago mi je što ću moći upoznati neke nove ljudе od kojih ću moći naučiti nešto novo. Jedva čekam to prvo natjecanje jer me zanima kakvu su nam stazu pripremili i zanima me kako ću na kraju proći. Izazov je nastupati s najboljim jahačima iz susjednih zemalja i odmjeriti svoju snagu i izdržljivost. Od međunarodnih utrka za sebe očekujem dobre rezultate.

Otkud ljubav prema konjima i enduranceu?

- Konjima sam se počeo baviti prije osam-devet godina, a sve je počelo na ranču Barba Tone u Manjadvorcima. Ja i vlasnik ranča Zoran Uravić dugi smo niz godina prijatelji i znatiželja me je dovela do njega. Kod njega sam naučio jahati, a to me je ponukalo da i sam nabavim konje. Trenutno u svojoj štali imam pet konja. Nakon nekog vremena odlučio sam da bih rekreativno jahanje mogao zamijeniti sportom. Budući da je daljinsko jahanje, odnosno endurance postalo poprilično popularno u Barbanu, a sve je na neki način poteklo s ranča Barba Tone, gdje sam redovito boravio, odlučio sam se u tome okušati i to se pokazalo punim pogotkom.

Kada si se počeo natjecati i čemu možeš zahvaliti tako dobre rezultate?

- Lani sam polagao licencu da bih

BALKANSKI PRVACI

Iz Srbije su nam se javili 15.08. naši hrvatski endurance reprezentativci sa ugodnom vijesti. Željko Radola je bio prvi i postao je prvak Balkana, a Petra Šebelić je bila peta na takmičenju na planini Tari u Srbiji. Slijedi odlazak na europsko endurance prvenstvo u Pariz. Čestitamo reprezentativcima Željku Radoli i Petri Šebelić, kao i njihovom treneru Zoranu Uraviću, za postignuti veliki uspjeh!

se mogao natjecati i tada sam nastupao na Istra cupu, odnosno na natjecanjima u daljinskom jahanju koja su se održavala u Istri. Osvojio sam tada dva treća i jedno prvo mjesto. Ove godine sam na nagovor Zorana Uravića počeo nastupati na Croatia cupu, odnosno na stazama u cijeloj Hrvatskoj i mogu reći da me je do sada pratila sreća. Nastupio sam u Čazmi, Pitomači, Pazinu i Manjadvcima i trenutno vodim u ukupnom poretku Croatia cupa. Još me čekaju utrke u Jaski i Čepinu te državno prvenstvo. To mi je posebno zadovoljstvo jer sam u tome nov i raduje me kada mogu biti bolji od nekih jahača iz drugih hrvatskih klubova koji imaju više iskustva. Neki kažu da je stvar u konju. Vjerojatno i je, jer je Wolf na kojem postižem pobjede i prije pobjeđivao. Najbitnije je kada se konj i jahač međusobno slože, jer jedno bez drugoga ne ide.

Koliko se moraš spremati za pojedine utrke i kako izgleda jedan tvoj trening?

- Konj se mora trenirati gotovo svaki dan, jer mora biti u formi. Od njega se očekuje da savlada svakakve terene jer su staze tako koncipirane, a mora proći i određenu kilometražu. Mog konja svakodnevno trenira Zoran Uravić, jer ja ponekad zbog obveza na poslu ne stigem. Jahač također mora biti u fizičkoj kondiciji kako bi izdržao te napore, tako da redovito treniram, trčim i pješačim.

Koja tije dosad bila najuzbudljivija utrka i zašto?

- Najuzbudljivija utrka mi je bila ona u Manjadvorcima, jer sam bio na vlastitom terenu i to je određena prednost nad konkurenčijom. Sviđala mi se staza, koja je bila dugačka 84 kilometra, jer je prolazila različitim terenima.

Svojom si ljubavi prema konjima

„zarazio“ i neke od svojih sumještana tako da iz godine u godinu u Hrbokima je sve veći broj konja.

- Da, to je istina. Nakon što sam nabavio konje, za istu sam stvar zainteresirao i neke od svojih prijatelja iz Hrboki tako da danas u selu imamo 18 konja. Do tog smo broja došli u zadnje tri godine. Konjima su se počeli baviti Damir Radola, Nandi Radola, Dalibor Krelija, Mateo Biljuh i Marko Radola. I njih interesira endurance, pa se nadam da će mi se ubrzo netko od njih pridružiti na ovakvim natjecanjima.

Uz daljinsko jahanje, već si nekoliko godina uključen u Trku na prstenac. Kako se pripremaš ove godine i koja su tvoja očekivanja?

- U Trci na prstenac sam od 2006. godine. Najprije sam stažirao, a prvi sam put nastupio protekle godine. Nisam nešto pretjerano očekivao jer mi je ipak bio prvi nastup, pa nisam znao kako će reagirati konj, kako ću ja nastupiti pred tolikim brojem ljudi. Najbitnije mi je bilo da razbijem početničku tremu. Zadovoljan sam ostvarenim rezultatom i nadam se da ću ove godine biti bolji jer me je krenula sreća, a i nemam više onu tremu koju sam imao protekle godine, tako da sam puno opušteniji. Međutim, nikad se ne zna, tako da ne bih volio ništa prognozirati. Polako sam se počeo pripremati, a prije Trke odradit ću nekih deset do 12 treninga.

Uz Radolu i Šebelić, prva mjesta u dosadašnjim državnim natjecanjima u daljinskom jahanju osvajali su i Mateo Radolović, Andrea Radolović, Natali Pliško, Klara Bakija, Sara Ostojić Pentek, Ana Lučić i Marina Bakija. Njih je zbog ovih iznimnih sportskih rezultata krajem srpnja primio barbanski načelnik Denis Kontošić koji im je tom prigodom podijelio i prigodne poklone.

Konjički klub Manjadvorički okuplja 65 članova iz Manjadvorički i Pule od kojih je njih 40-ak aktivno, a njih 25 ima licencu za endurance, po dvoje za dresuru i prepone.

Zanimljivo je da je upravo u Barbanu prije tri godine održano prvo natjecanje na području Republike Hrvatske u enduranceu, koje je nakon toga postalo popularno širom naše države.

Da Stefania

Seljačko domaćinstvo "Da Stefania"
Draguzeti - Barban
Vl. Nadija Osip Mob.: 098 420 501

CERAN D.o.o.

ZA OBRADU, PRODAJU I MONTAŽU
KAMENA, MRAMORA I GRANITA

Žavori 21 - 52341 ŽMINJ - HR
Tel./Fax: 052 / 823 694
GSM: 098 / 773 656

MIRACOLO

Valbandon

OBRT ZA TRGOVINU
I USLUGE
U CESTOVNOM PROMETU

Tel.: 052/520 033, 520 965
Fax: 052/520 720
Mala Vala bb, Valbandon
52212 Faúana

UGOSTITELJSKO - TRGOVAČKI OBRT

Quellis
Barban 67
52207 BARBAN
telefon: (052) 567 632

Fermal

Poduzeće za pogrebne usluge,
transport, trgovinu i cvjećarna d.o.o.
vl. Mladen i Nedeljka Filipović
Frkeči 48, Barban

tel./fax: 052/567-133, 567-477
gsm: 098 219-188,
gsm: 098 701-812
e-mail: fermal@inet.hr

vl. Dario Fedel
tel.: 052 / 567 590

MIESNICA BARBAN

Obrt za prijevoz tereta i iskop zemljišta
Obrt za popravak motornih vozila

TROŠT TRANSPORT

vl. Mladen Trošti

Mavrići 26, BARBAN
tel.: 098 226 030; tel./fax: 052 567 481

TRGOVINA MJEŠOVITE ROBE

ZAMELI
d.o.o.

Tel./fax: (052) 567-624
382-217
382-218

Prodavaona:
Barban 9
52207 BARBAN

- ZASTUPSTVO ZA STIHL I
VIKING UREĐAJE
- SJEMENSKA ROBA
- GNOJIVA
- BOJE I LAKOVI
- ŽELJEZARIJA

ROJNIC
PRIJEVOZ

OBRT ZA PRIJEVOZ TERETA U UNUTARNJEM I MEĐUNARODNOM
CESTOVNOM PROMETU

Poljaci 23, 52207 BARBAN

Gsm: 098/367 455; Tel.: 052/567 150; Fax: 052/567 041

E-mail: vedran.rojnic@inet.hr

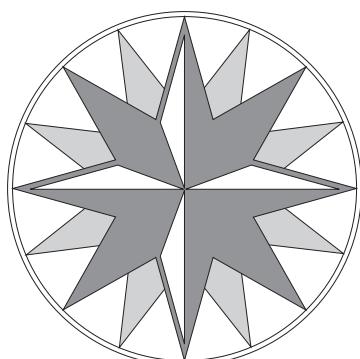
VETING

d.o.o. Pula

GEODETSKO-KATASTARSKI POSLOVI

veting@pu.t-com.hr

Tino Verbanac, ovlašteni inženjer geodezije

Vinogradska 30, 52100 Pula
tel.: 052 / 394 700, fax: 394 701

TRAMUNTANA d.o.o. MARČANA

PRIJEVOZ I
ODŠTOPAVANJE KANALIZACIJE

**Na raspolaganju su kamioni
od 10 i 13 kubičnih metara!**

Marčana 99, gsm: 098 - 335 725

* koncesionar za Općinu Barban

IZO
STROJEVI, OPREMA
PREHRAMBENA PROIZVODNJA

IZO d.o.o.
Balići 18
52341 Žminj
tel. 300 270

KRUH, TORTE I KOLAČI ZA SVE PRIGODE

•BION•

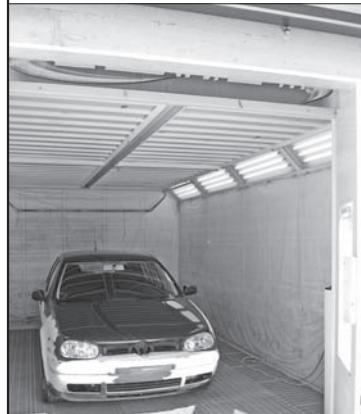
OBRT ZA POSTAVLJANJE RASVJETE

USLUGE AUTOKORPE

**MOB: 099 401 52 00
Smoljanci 49 - SVETVINČENAT**

ivicaban@gmail.com

AUTO BAGGIO

**vl. Draženko Bariša
AUTOLIMARSKI I LAKIRERSKI
OBRT
TRGOVINA AUTODIJELOVIMA
ZA VLASTITE POTREBE
Rebići 11, 52207 BARBAN
tel./fax: 052580 420
gsm: 098 665 435
e-mail:
drazen.barisa@inet.hr**

OKIĆ GRADNJA

- GRAĐENJE - PROJEKTIRANJE -

52220 LABIN, Kapelica 203

tel.: 052/878-276

gsm.: 098/738-925

PROJEKTIRAMO OBJEKTE

SVE VRSTE GRADNJE

KROVOPOKRIVAČKI RADOVI

VRŠIMO NADZOR
NAD GRAĐEVINSKIM RADOVIMA

TRGOVINA GRAĐEVINSKIM MATERIJALOM

SignalSistem

Proizvodnja i ugradnja
prometne signalizacije
i reklama

www.signalsistem.hr

PV STUDIO d.o.o.

ZA PROJEKTIRANJE I INŽENJERING

Peresiji 14, SVETVINČENAT
tel.: 052 / 560 026

Vrši usluge:

projektiranja,
konzaltinga i
inženjeringa
za stambene i
poslovne zgrade

ARIMPEX d.o.o.

agencija za promet nekretninama

tel. 0959029889 Dean
dean.koroman@miracolina.hr

tel. 0959074188 Sandra

ŽELIZAR

ŽELIZAR - tvornica inox opreme

Želiski 1D - 52207 BARBAN

tel.: ++385(0)52 / 567 333, fax: ++385(0)52 / 567 273, gsm: ++385(0)98 224 404

e-mail: zelizar@inet.hr

www.zelizar.hr

DE CONTE

POGON ALU, PVC I STAKLA

Dubrova bb - Industrijska zona - tel. 052/ 851 707, 091 1853 222
e-mail: de.contestolarija@pu.t-com.hr

za vaš bolji pogled

SCHÜCO